Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XLVI.

Wydana i rozesłana dnia 7. Maja 1853.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XLVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Mai 1853.

Jahrgang 1852.

332.

Patent Cesarski z dnia 3. Grudnia 1852,

(Dziennik praw Państwa, część LXXII., nr. 250, wydana dnia 14. Grudnia 1852),

obowiązujący w krajach koronnych Austryi Nyższéj i Wyższéj w Solnogrodzie, Styryi, Krainie, Karyntyi, Gorycyi i Gradysce, Istryi, w Tryeście, Tyrolu i Forarlbergu, w Czechach, Morawii, Szląskn, w Galicyi z Krakowem i na Bukowinie,

mocą którego wydaną zostaje w powyższych krajach koronnych nowa ustawa leśna, obowiązywać mająca od 1. Stycznia 1853 r.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d. Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskanii i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastali, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnéj i Dolnéj Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii Windyjskiéj; Wielki Wojewoda Województwa Serbii i t. d. i t. d.

Zabezpieczenie potrzebnéj ilości drzewa, będącego we wszystkich stosunkach życia tak ważnym artykułem, nakładało zawsze na rząd obowiązek rozciągnienia opieki swojéj na własność, utrzymanie i uprawę lasów i plantacyj

332.

Kaiserliches Patent vom 3. Dezember 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte LXXII. Stück, Nro. 250, ausgegeben am 14. Dezember 1852),

wirksam für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz, Gradiska, Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien mit Krakau und die Bukowina,

wodurch für diese Kronländer ein neues Forstgesetz erlassen, und vom 1. Jänner 1853 angefangen in Wirksamkeit gesetzt wird.

Wir Franz Joseph der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem rc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg rc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwoiwod der Woiwodschaft Serbien rc. rc.

Die Sicherstellung der in alle Lebensverhältnisse eingreifenden Holzbedürfnisse hat der Regierung stets die Verpflichtung auferlegt, für den besonderen Schutz des Eigenthumes, der Erhaltung und Pflege der Wälder und Holzpflanzungen, durch eigene

drzew, przez ustanowienie własnych ku temu praw i rozporządzeń, które są objętemi w porządkach leśnych, wydanych dla pojedynczych części Państwa Naszego.

Zważywszy jednakże, iż te pojedyncze porządki leśne, zmienionym pod wielu względami, stosunkom już więcéj nie odpowiadają należycie, postanowiliśmy po wysłuchaniu Naszych Ministrów i po zasiągnieniu Naszéj Rady Państwa, wydać niniejszą ustawę leśną dla następujących krajów koronnych, mianowicie: dla Arcyksięstwa Austryi Niższéj i Wyższéj, dla Księstwa Solnogrodu, dla Księstwa Styryi, dla Księstwa Karyntyi, dla Księstwa Krainy, dla uksiążęconego Hrabstwa Gorycyi i Gradyski, dla Margrabstwa Istryi, dla miasta Tryestu wraz z jego okręgiem, dla uksiążęconego Hrabstwa Tyrolu i Forarlberga, dla Królestwa Czech, dla Margrabstwa Morawii, dla Księstwa Górnego i Dolnego Szląska, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimem i Zatora i z Wielkiém Księstwem Krakowskiém i dla Bukowiny; stanowiąc zarazem, iż z dniem, w którym niniejsza ustawa obowiązywać zacznie, przepisy policyi leśnéj, istniejące dotąd w wyż wymienionych krajach koronnych, utracą moc swoję.

Zresztą ustawa niniejsza obowiązywać zacznie z dniem 1. Stycznia 1853 roku, i zastosowaną być winna, o ile pewne czynności za karne uważa, także i na wiszące już śledztwa i dawniéj wydarzone wypadki, jak dalece na ostatnie nie jest w niéj większa kara nałożona, jak w przepisach dawniéj obowiązujących.

Ustawa leśna.

Rozdział I.

O gospodarstwie leśném.

§. 1.

Lasy dzielą się:

a) Na lasy rządowe, t. j. na lasy należące do Państwa, i takie, których zarząd wprost przez władze rządowe wykonywanym bywa;

b) na lasy gminne, t. j. na takie lasy i plantacye drzew, które należą do gmin miejskich i wiejskich; nakoniec

c) na lasy prywatne, t. j. lasy, należące do pojedynczych obywateli Państwa, tudzież do różnych zakonów, klasztorów, beneficyów i funduszów, i do takich spólnictw, które polegają na tytule prawa prywatnego.

§. 2.

Bez pozwolenia nie wolno gruntu leśnego obracać na inne cele, jak tylko na uprawę drzewa. Pozwolenie do tego mogą udzielić, co do lasów rządo-

Gesetze und Vorschriften Sorge zu tragen, welche in den einzelnen für die verschiedenen Theile Unseres Reiches erlassenen Wald-Ordnungen aufgenommen sind.

In der Betrachtung, daß diese vereinzelten Wald-Ordnungen vielen veränderten Verhältnissen nicht mehr ganz entsprechen, finden Wir, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, für nachgenannte Kronländer, nämlich: das Erzherzogthum Oesterreich unter und ob der Enns, das Herzogthum Salzburg, das Herzogthum Steiermark, das Herzogthum Kärnthen, das Herzogthum Krain, die gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska, die Markgrafschaft Istrien, die Stadt Triest mit ihrem Gebiete die gefürstete Grafschaft Tirol und Vorarlberg, das Königreich Böhmen, die Markgrafschaft Mähren, das Herzogthum Ober- und Nieder-Schlesien, das Königreich Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau und für das Herzogthum Bukowina das gegenwärtige Forstgesetz zu beschließen, mit dessen Wirksamkeit die bis nun in den bezeichneten Kronländern bestandenen forstpolizeilichen Vorschriften außer Kraft gesetzt werden.

Uebrigens beginnt die Wirksamkeit dieses Gesetzes am 1. Jänner 1853, und dasselbe findet, in soferne es gewisse Handlungen für strafbar erklärt, auch auf schon anhängige Untersuchungen und früher vorgekommene Fälle Anwendung, wenn die letzteren keiner strengeren Behandlung als nach den früher bestandenen Vorschriften unterliegen.

Forst-Gesetz.

I. Abschnitt.

Von der Bewirthschaftung der Forste.

§. 1.

Die Forste werden unterschieden:

a) In Reichsforste, nämlich Staats- und solche Wälder, welche unmittelbar von den Staatsbehörden verwaltet werden;

b) in Gemeindewälder, d. h. solche Forste und Holzpflanzungen, welche den Stadt- und Landgemeinden gehören; dann

c) in Privatwälder, d. h. Wälder der einzelnen Staatsbürger, dann der verschiedenen Orden, Klöster, Pfründen nnd Stiftungen, endlich solcher Gemeinschaften, welche auf einem privatrechtlichen Verhältnisse beruhen.

§. 2.

Ohne Bewilligung darf kein Waldgrund der Holzzucht entzogen und zu anderen Zwecken verwendet werden. Die Bewilligung hiezu kann bei Reichsforsten (§. 1, a)

wych (§. 1. *a)*, tylko Ministerstwa, do których zakresu to należy; gdzie zaś zachodzą względy strategii lub obrony, także tylko w porozumieniu z Ministeryum Wojny, po dokładném dochodzeniu władz politycznych i po wysłuchaniu wszystkich stron przytém interesowanych.

Co do lasów gminnych (§. 1. *b)* i lasów prywatnych (§. 1. *c)*, udzielenie pozwolenia należy do zakresu władzy obwodowéj, która po uprzedniém wysłuchaniu posiadaczy samychże, tudzież osób, mających prawo do tegoż lasu, rozstrzygnie, czy ze względu na dobro publiczne, pozwolenie udzieloném być może, lub nie. Jeżeli przy téj sposobności inne osoby wystąpią z zarzutami, na prawie prywatném opartemi, wówczas władza obwodowa odeszle posiadacza, proszącego o pozwolenie, do przeprowadzenia praw swoich przeciw nim, na drogę prawa cywilnego. Aż do rozstrzygnienia, mającego nastąpić w tym przedmiocie, nie można będzie czynić żadnéj zmiany ze szkodą stanu leśnego.

Kto bez pozwolenia obraca grunt leśny na inne cele, ulegnie karze od 1. do 5 złr. za każdy morg niższo- austryacki.

Części lasu, o których mowa, należy znowu poddać pod uprawę lasu w odpowiednim przeciągu czasu, który według potrzeby przez biegłych ustanowionym będzie. Jeżeli uprawa nie nastąpi w czasie oznaczonym, kara powtórnie nałożoną będzie.

§. 3.

Świéżo wycięte części lasu (natonia) muszą być poddane na nowo pod uprawę drzewa, a to w pięciu latach co do lasów rządowych i gminnych (§. 1. *a)* i *b)*.

Z dawniejszych natoń należy co rok taką część poddać pod uprawę drzewa, ile lat obejmuje w sobie zaprowadzony czas wrębu.

W lasach prywatnych (§. 1. *c)*, można pod warunkami §. 20, co do postępowania, zezwolić według okoliczności na dłuższe termina, jeżeli nie zostało dozwoloném zupełne od tego ustąpienie.

Na niedopełnienie tego przepisu nałożoną jest taka sama kara, jak na samowładne obrócenie gruntu leśnego na cel inny; a zaniedbaną uprawę leśną wymusić należy według §. 2.

§. 4.

Nie wolno żadnego lasu pustoszyć, t. j. tak się z nim obchodzić, iżby przez to dalsze hodowanie drzew zagrożoném było, lub zupełnie niepodobném się stało. Jeżeli dalsze hodowanie drzew tylko zagrożoném jest, natenczas

nur von den mit diesen Geschäften betrauten Ministerien, und wo strategische oder Defensionsrücksichten eintreten, auch nur im Einvernehmen mit jenem des Krieges, nach genau gepflogener Erhebung der politischen Behörden, über Anhörung aller dabei Betheiligten, ertheilt werden.

Bei Gemeindewäldern (§. 1, b) und Privatwäldern (§. 1, c) steht die Ertheilung einer solchen Bewilligung der Kreisbehörde zu, die hierüber erst die Besitzer selbst nebst jenen, die Rechts-Ansprüche auf den fraglichen Wald haben, einvernehmen und darüber entscheiden wird, ob die Bewilligung aus öffentlichen Rücksichten gegeben werden könne oder nicht. Werden bei dieser Verhandlung von anderen Personen privatrechtliche Einwendungen erhoben, so hat die Kreisbehörde den, die Bewilligung ansuchenden Waldbesitzer zur Austragung seiner Rechte gegen dieselben an den ordentlichen Zivilrichter zu weisen. Bis zu der hierüber erfolgten Entscheidung darf keine dem Waldstande nachtheilige Veränderung vorgenommen werden.

Die eigenmächtige Verwendung des Waldgrundes zu andern Zwecken ist mit Einem bis fünf Gulden Konvenzions-Münze vom niederösterreichischen Joche zu bestrafen.

Die betreffenden Waldtheile sind nach Erforderniß binnen einer angemessenen, über Ausspruch von Sachverständigen festzusetzenden Frist wieder aufzuforsten. Wird die Aufforstung binnen der festgesetzten Frist nicht bewerkstelliget, so hat die Bestrafung wiederholt einzutreten.

§. 3.

Frisch abgetriebene Waldtheile sind bei Reichs- und Gemeindeforsten (§. 1, a) und b) spätestens binnen fünf Jahren wieder mit Holz in Bestand zu bringen.

Von den älteren Blößen ist der so vielste Theil jährlich aufzuforsten, als die eingeführte Umtriebszeit Jahre enthält.

Bei Privatwäldern (§. 1, c) können unter den Bedingungen des §. 20, rücksichtlich des Verfahrens, soferne eine Auflassung nicht bewilliget war, nach Umständen auch längere Fristen gewährt werden.

Die Nicht-Erfüllung dieser Vorschrift ist, gleich der eigenmächtigen Verwendung des Waldgrundes zu anderen Zwecken, zu bestrafen und die hiernach unterlassene Aufforstung nach §. 2 zu erzwingen.

§. 4.

Kein Wald darf verwüstet, d. i. so behandelt werden, daß die fernere Holzzucht dadurch gefährdet oder gänzlich unmöglich gemacht wird. Ist die fernere Holzzucht nur gefährdet, so ist die Verwüstung gleich der eigenmächtigen Verwendung des Wald-

kara za spustoszenie jest taka sama, jak za samowolne obrócenie gruntu leśnego na inne cele, lub za zaniedbanie uprawy drzewa na nim; nadto zaś do nowéj uprawy drzewa należy przymusić posiadacza w sposób wyżéj rzeczony. Jeżeli zaś hodowanie drzew zupełnie uczynione było niepodobném, wówczas można rozciągnąć karę aż do 10 złr. za każdy morg niższo- austryacki.

§. 5.

Obchodzenie się z lasem w taki sposób, iż przez to las sąsiedzki wystawionym jest oczywiście na niebezpieczeństwo poniesienia szkody przez wiatr, jest zakazaném. W szczególności tam, gdzieby obawa tego rodzaju zajść mogła przez zupełne wycięcie części lasu, należy pozostawić pewny smug istniejącego stanu drzewa, najmniéj na 20 sążni wiéd. szeroki, zwany osłoną leśną czyli od wiatru, a to dopóty, dopóki las sąsiedni według zasad umiejętności leśnéj nie będzie wyrąbany. Osłona leśna tymczasem tylko przerębywaną być może z drzew, nasieniem własném odradzających się.

§. 6.

Na gruncie, który przy zupełném obnażeniu na szerokich przestrzeniach, łatwo się stać może lotnym, tudzież w położeniu ostro-spadzistém i bardzo wysokiém, wyrębywać można lasy smugami wązkiémi, lub przecinać takowe stopniowo, poczém natychmiast znowu obsadzone być winny młodemi drzewkami. Jednakże lasy na górnym brzegu wegietacyi leśnéj hodowane z nasion, mogą tylko w wyrębywaniu drzew nasieniem swém odradzających się być uprawiane.

§. 7.

Na brzegach większych wód, jeżeli onych nie tworzą skały, tudzież na urwiskach gór, gdzie się zsuwisk obawiać trzeba, uprawa lasów miejsce miéć będzie nie tylko ze względem na niebezpieczne położenie gruntów, a karczowanie i kopanie korzeni o tyle tylko dozwoloném być może, o ile rozpadlina przez to zrobiona, zabezpieczoną zostanie natychmiast przeciw wszelkiemu dalszemu szérzeniu się.

§. 8.

Przestąpienia przeciw przepisom, objętym w poprzedzających §§. 5., 6. i 7. ulegają karze od 20 do 200 złr. m. k. Uszkodzenia, jakich przez nie druga osoba doznała, ponosić będzie winowajca.

§. 9.

Lasy, na których ciężą służebności leśne, muszą nie tylko być utrzymanemi, lecz także uprawianemi w sposobie trwałym i stosownym.

Jakim sposobem, i w jakiéj ilości z takich lasów pożytek ciągnionym być ma, oznaczoném będzie na żądanie uprawnionego lub obciążonego w planie

grundes zu anderen Zwecken und der unterlassenen Aufforstung, zu bestrafen, die Wiederaufforstung aber in derselben Weise zu erzwingen. Wurde die Holzzucht dagegen gänzlich unmöglich gemacht, so kann die Strafe bis auf zehn Gulden (10 fl.) Konvenzions-Münze vom nieder-österreichischen Joche erhöhet werden.

§. 5.

Eine Waldbehandlung, durch welche der nachbarliche Wald offenbar der Gefahr einer Windbeschädigung ausgesetzt wird, ist verboten. Insbesondere soll dort, wo eine solche Gefahr durch das gänzliche Aushauen eines Waldtheiles eintreten würde, ein wenigstens zwanzig Wiener Klafter breiter Streifen des vorhandenen Holzbestandes, ein sogenannter Wald- oder Windmantel, in solange zurückgelassen werden, bis der nachbarliche Wald nach forstwissenschaftlichen Grundsätzen zur Abholzung gelangt. Der Windmantel darf mittlerweile nur durchplentert werden.

§. 6.

Auf Boden, der bei gänzlicher Bloßlegung in breiten Flächen leicht fliegend wird, und in schroffer, sehr hoher Lage sollen die Wälder lediglich in schmalen Streifen, oder mittelst allmäliger Durchhauung abgeholzt und sogleich wieder mit jungem Holze gehörig in Bestand gebracht werden. Die Hochwälder des oberen Randes der Waldvegetazion dürfen jedoch nur im Plenterhiebe bewirthschaftet werden.

§. 7.

An den Ufern größerer Gewässer, wenn jene nicht etwa durch Felsen gebildet werden, dann an Gebirgsabhängen, wo Abrutschungen zu befürchten sind, darf die Holzzucht nur mit Rücksicht auf Hintanhaltung der Bodengefährdung betrieben und das Stockroden und Wurzelausgraben nur in soferne gestattet werden, als der hiedurch verursachte Aufriß gegen jede weitere Ausdehnung sogleich versichert wird.

§. 8.

Uebertretungen der in den vorstehenden §§. 5, 6 und 7 enthaltenen Anordnungen werden mit 20 bis 200 fl. Konvenzions-Münze bestraft. Die dadurch veranlaßten Beschädigungen Anderer sind von den Schuldtragenden zu vergüten.

§. 9.

Wälder, auf welchen Einforstungen (sogenannte Waldservituten) lasten, müssen nicht bloß erhalten, sondern auch in angemessener Betriebsweise nachhaltig bewithschaftet werden.

Die Art und Größe der Waldnutzungen in derlei Wäldern bestimmt der nach diesem Grundsatze auf Verlangen des Berechtigten oder Belasteten festzustellende Wirth-

uprawy lasów, określonym podług téj zasady, a który także tylko na żądanie jednego lub drugiego, ustanowionym zostanie przez władzę obwodową, a jeżeli się w jakim kraju koronnym takowa nie znajduje, przez najniższą władzę polityczną, po wysłuchaniu stron obudwóch, i na zasadzie zarysu sporządzonego lub rozpoznanego przez bezstronnych biegłych.

Jeżeli się okaże albo w ogólności, albo przy téj sposobności, iż uprawniony i obciążony tylko co do wykonywania służebności leśnéj, przez się niezaprzeczonéj z sobą się nie zgadzają, natenczas rozstrzygnienie należy do wyż-wspomnionych władz politycznych.

§. 10.

Nie wolno pędzić bydła na paszę leśną do części lasu, przeznaczonych na podrost, w których bydło szkodliwém się stać może młodym krzewom już istniejącym, lub dopiéro się wydobywającym (zagajniki, miejsca od paszy wyłączone), zaś w inne części lasu nie wolno pędzić więcéj bydła jak tylko tyle, ile tam znajdzie potrzebnego dla siebie pożywienia.

Zagajniki takowe wynosić mają w powszechności w lasach wysokopiennych najmniéj szóstą część, w lasach zaś nizko- i średnio-piennych najmniéj piątą część całéj przestrzeni leśnéj.

Posiadacze lasów i mający prawo paszy, winni są trzymać bydło w oddaleniu od miejsc od paszy wyłączonych (zagajników), czy to przez ustanowienie pastuchów, czy téż w inny odpowiedni sposób. Równie téż bydło, o ile to być może, powinno się paść razem, nie zaś pojedynczo.

Przy pędzeniu bydła na paszę, należy miéć wzgląd na potrzebne oszczędzenie lasu, a w razie potrzeby pędzić bydło wyboczami.

§. 11.

Liści i szpilek opadłych, tudzież mchu na podściółkę, nie wolno zbiérać inaczéj jak drewnianemi grabiami, żadną zaś miarą nie wolno wraz z niemi wydrapywać i zbiérać ziemi. Wrzos, czernice, żarnowiec miotłowy, krzęcinkę i inne podobne rośliny, służące do podściółki, można odcinać tylko tak, aby nie uszkadzać znajdujących się pomiędzy niemi latorośli drzew.

Na przerębach lasu z drzewa uschłego nie wolno wcale zbiérać liści i szpilek opadłych. Również nie wolno takowych zbiérać w wyrębach drzewa nasiennego, jeżeliby przez to zagrożonym był porost nowego drzewa.

§. 12.

Gałęzi (obcinku, siekanki, szczątku) nie wolno zbiérać, jak tylko w miejscach, gdzie się las wycina (na wrębach, przerębach lasu z drzew uschłych i drzew nasiennych).

schaftsplan, welcher, aber ebenfalls nur auf Verlangen des Einen oder des Anderen, von der Kreis-, und wo keine solche in irgend einem Kronlande besteht, von der untersten politischen Behörde, nach Anhörung beider Theile und auf Grund eines von unparteiischen Sachverständigen verfaßten oder überprüften Entwurfes festgesetzt wird.

Stellt sich überhaupt oder bei dieser Gelegenheit heraus, daß der Berechtigte und Belastete bloß über die Art und Weise der Ausübung einer, an sich unbestrittenen Einforstung nicht übereinstimmen, so gebührt die Entscheidung den oben angedeuteten politischen Behörden.

§. 10.

Die Waldweide darf in den, zur Verjüngung bestimmten Waldtheilen, in welchen das Weidevieh dem bereits vorhandenen oder erst anzuziehenden Nachwuchse des Holzes verderblich wäre (Schonungsflächen, Hege-Orte) nicht ausgeübt, und in die übrigen Waldtheile nicht mehr Vieh eingetrieben werden, als daselbst die erforderliche Nahrung findet.

Die Schonungsflächen sollen in der Regel bei dem Hochwaldbetriebe mindestens ein Sechstel, und bei dem Nieder- und Mittel-Waldbetriebe mindestens ein Fünftel der gesammten Waldfläche betragen.

Die Waldbesitzer und Weideberechtigten haben das Weidevieh durch Aufstellung von Hirten oder in anderer angemessenen Weise von den Schonungsflächen abzuhalten. Auch soll es, in soweit es zuläßig erscheint, nicht vereinzelt, sondern gemeinschaftlich weiden.

Der Viehtrieb hat mit Rücksicht auf die nöthige Waldschonung und nach Erforderniß auch auf Umwegen zu geschehen.

§. 11.

Bodenstreu darf, in soferne sie aus abgefallenen Blättern (Laub und Nadeln) und Moos besteht, nur mit hölzernen Rechen gesammelt werden, und es ist keineswegs gestattet, mit denselben auch die Erde (den Boden selbst) aufzukratzen und zu sammeln. Heide, Heidelbeeren, Besenpfriemen, Ginster und andere derlei Gewächse, welche als Streumateriale benützt werden, dürfen nur mit Schonung der inzwischen befindlichen Holzpflanzen abgeschnitten werden.

In Durchforstungsschlägen hat die Gewinnung der Bodenstreu gänzlich zu unterbleiben. Ebenso in Verjüngungsschlägen, wenn dadurch die Wieder-Anzucht des Holzes gefährdet würde.

§. 12.

Die Aststreu (Schneitelstreu, Hackstreu, Grasset), wo solche üblich, ist zunächst in den Fällungsorten (Abtriebs- und Durchforstungsschlägen, Plenterungen) zu gewinnen.

Drzewa już scięte można obrać ze wszystkich gałęzi, stojące zaś do scięcia przeznaczone, z dwóch tylko trzecich części. Drzew nie przeznaczonych do scięcia, stojących na wrębach, nie wolno wcale obiérać z gałęzi. Zewnątrz wrębów można tylko do trzeciéj części grubszych gałęzi obcinać.

Cienszych gałązek (młodzizna), znajdujących się między grubszemi, scinać nie wolno.

Z drzew, nie przeznaczonych do blizkiego scięcia, można scinać gałęzie tylko zacząwszy od miesiąca Sierpnia aż do końca Marca, wyłączając jednakże czas najostrzejszego zimna; przyczém nie wolno używać żelazek do łażenia.

§. 13.

Najwięcéj tylko co trzeci rok wolno będzie zbiérać na tém samém miejscu podściółkę liści lub gałęzi, nigdy zaś nie będzie to jednocześnie rozciągnioném na jedno i drugie. Za pozwoleniem właściciela atoliż można używać młodych latorośli drzew na podściółkę.

§. 14.

Stosownie do przepisów, objętych w §§. 9. aż łącznie do 13., winni właściciele lasów, na których ciążą służebności, prawo mającym, co im się należy w drzewie i zbiórce, po uprzedniém zgłoszeniu się, zaasygnować w czasie należytym, a przestrzenie wyłączone od owego użytku, naznaczyć odpowiedniemi znakami. Dzień i miejsce asygnacyi, tudzież wyłączenie pewnych zagajników, winni właściciele lasów podać do wiadomości prawo służebnictwa mających, drogą gmin przełożonych.

Do wydawania asygnacyj późniejszych, właściciele lasów wtenczas tylko obowiązani są, jeżeli nieprzewidziane wypadki czynią takowe koniecznemi.

§. 15.

Asygnacyę na drzewa w ten sposób uskutecznić należy, iż stojące większe drzewa nacechowane będą młotkiem leśnym, co do słabszego drzewa i drzewa drążkowego, dokładnie objaśnić i naznaczyć należy przykładowym sposobem to, co wziętém być może; co do drzewa poobalanego i drzewa gałązkowego, należy je wskazać na samém miejscu, a zaś co do pni i korzeni, tudzież co do patyków (suchych gałęzi opadniętych lub obłamanych) i trzasek czyli odłamków z drzewa, które zbiérać wolno, oznaczyć miejsca, gdzie drzewo takowe wybiérać się ma.

§. 16.

Tam gdzie wymaga tego troskliwość o porost młody, należy drzewo wybiérać w jesieni lub w zimie po śniegu, a porąbanie i wywożenie drzewa następywać powinno bezzwłocznie po scięciu onegoż.

Von gefällten Stämmen kann die ganze Verästlung, von noch stehenden aber zur Fällung bestimmten Stämmen dürfen dagegen nur die unteren zwei Drittel entnommen werden. Die zur Fällung nicht bestimmten Stämme dürfen in den Fällungsorten gar nicht geschneitelt werden. Außer den Fällungsorten soll nur ein Drittel der stärkeren Aeste hinweggenommen werden.

Die zwischen den starken Aesten befindlichen schwächeren Aestchen (Lebenszweige) müssen stehen bleiben.

An Bäumen, welche nicht zur alsbaldigen Fällung bestimmt sind, kann das Schneiteln nur vom Monate August bis Ende März, jedoch mit Ausschluß der strengsten Winterszeit, stattfinden, hierbei ist die Benützung von Steigeisen verboten.

§. 13.

Die Streugewinnung darf höchstens jedes dritte Jahr auf derselben Stelle wiederholt, und nie auf Boden- und Aststreu zugleich ausgedehnt werden. Die Benützung junger Holzpflanzen als Streumateriale ist dagegen nach dem Ermessen des Besitzers gestattet.

§. 14.

Nach Maßgabe der in den §§. 9 bis einschließlich 13 enthaltenen Bestimmungen haben die Besitzer von Wäldern, auf welchen Einforstungen lasten, den Berechtigten das ihnen Gebührende an Holz oder Streu nach vorausgegangener Anmeldung zur angemessenen Zeit anzuweisen, und die ausgewiesenen Schonungsflächen mit entsprechenden Hegezeichen zu versehen. Tag und Ort der Anweisung, sowie die erfolgte Ausscheidung der Schonungsflächen sind den Berechtigten von den Waldbesitzern durch die Gemeindevorsteher gehörig bekannt zu geben.

Zu nachträglichen Anweisungen innerhalb des Umfanges der betreffenden Einforstung sind die Waldbesitzer nur dann verpflichtet, wenn unvorhergesehene Ereignisse solche nothwendig machen.

§. 15.

Die Anweisung des Holzes hat bei stehenden, stärkeren Baumstämmen in deren Bezeichnung mit dem Waldhammer, bei schwächeren Stämmen und Stangen in der genauen Erklärung und beispielsweisen Bezeichnung desjenigen, was hinweggenommen werden dürfe, bei Lager- und Abholz (Aufraumholz) in der Vorweisung desselben an Ort und Stelle, und bei Stock- und Wurzelholz, sowie bei Raff- und Klaub- oder Leseholz in der Bezeichnung der Orte, wo das Holz zu gewinnen sei, zu bestehen.

§. 16.

Wo es die Schonung des Nachwuchses erheischt, muß die Gewinnung des Holzes im Herbste oder im Winter bei Schnee erfolgen, und die Aufarbeitung und Bringung des Holzes der Fällung ohne Verzug angereiht werden.

Można zresztą także na wiosnę lub w lecie brać drzewo, należy je atoliż najdaléj przed początkiem następującéj wiosny wywieźć z lasu.

Drzewo scięte w czasie przybiérania soków, lub pokrywania się liściem, należy z wyjątkiem kijów i gałęzi natychmiast, scięte zaś po opadnięciu liścia, najdaléj przed wykluwaniem nowych liści, całkiem lub częściowo z kory obłupać, porąbać lub obciesać.

Przy scinaniu drzew przeznaczonych na scięcie, nie wolno pniów zostawiać zbyt wysokich. Należy się także strzedz, ażeby przy scinaniu, rąbaniu i wywożeniu drzewa, nie uszkadzać drzew obok stojących, lub latorośli młodych. Ten sam przepis zachować należy przy gromadzeniu i wywożeniu zbiórki, którą najdaléj we trzy miesiące po nagromadzeniu onéjże z lasa wywieźć należy. O tych przepisach winno się zawiadomić uprawnionych przy asygnowaniu im drzewa i zbiórki.

§. 17.

Wszelkie produkta leśne należy wyprowadzać z lasów stałemi drogami, spustami, żłobami, kolejami, lub innemi sposobami, które przez posiadacza lasu wskazanemi będą. Oprócz tego może żądać posiadacz lasu, ażeby drzewo wybrane przed wywiezieniem onego z lasu, było naznaczone przez niego samego, lub przez jego personale leśne, ażeby prawo mający kazali sobie wystawiać kartki asygnacyjne na produkta leśne, które im mają być wydane, a które przy wywożeniu tychże produktów na żądanie okazać winni, tudzież ażeby prawo mający potwierdzili rzetelne ich otrzymanie.

Jeżeli prawo mający nie wyprowadzili z lasu produktów leśnych po upływie czasu przeznaczonego, zwłaszcza gdy o to byli upomnionymi przez posiadacza lasu przy naznaczeniu terminu najwięcéj dni czternastu, natenczas posiadacz lasu sam niemi rozporządzić powinien.

§. 18.

Wątpliwości i spory, wydarzające się względem lasów obciążonych służebnictwami leśnemi, co do zastosowania postanowień, objętych w poprzedzających paragrafach, rozstrzygać będą władze polityczne, z wyłączeniem drogi prawa.

Posiadacze lasów, którzy przekraczają powyższe postanowienia i odnoszące się do nich rozkazy władz politycznych, karanymi będą za każdy raz karą pieniężną od 20 do 200 złr. m. k., którą władza polityczna ustanowi.

Przestąpienia prawo służebnictwa mających, uważać i karać należy jako przestępstwa leśne (§§. 60., 61., 62).

Im Uebrigen darf das Holz auch im Frühjahre und Sommer gewonnen werden, es ist jedoch alsdann spätestens vor Beginn des nächsten Frühjahres aus dem Walde zu schaffen.

Das im Safte und zur Zeit der Belaubung gefällte Holz ist, mit Ausnahme des Prügel- und Astholzes, sogleich, das nach Abfall des Laubes gefällte wenigstens vor Ausbruch des neuen Laubes ganz oder streifenweise zu entrinden, aufzuspalten oder zu behauen (zu beschlagen).

Bei dem Abhiebe der zu fällenden Bäume dürfen die Stöcke nicht überflüßig hoch gelassen werden. Jede Beschädigung nebenstehender Bäume und jungen Holzes muß bei der Fällung, Aufarbeitung und Bringung des Holzes vermieden werden. Dasselbe gilt für das Aus- und Abbringen der Streu, welche spätestens drei Monate nach ihrer Gewinnung aus dem Walde zu schaffen ist. Diese Verfügungen sind den Berechtigten bei der Anweisung von Holz und Streu in Erinnerung zu bringen.

§. 17.

Alle Forstprodukte müssen auf den bleibenden oder sonst angemessenen, vom Waldbesitzer zu bezeichnenden Wegen, Erdriessen oder Erdgefährten aus dem Walde geschafft werden. Der Waldbesitzer kann ferner verlangen, daß das gewonnene Holz vor der Bringung aus dem Walde von ihm oder seinem Forstpersonale markirt werde, daß sich die Berechtigten über die ihnen zu verabfolgenden Forstprodukte Anweisezettel ausstellen lassen, welche bei dem Bezuge dieser Produkte auf Verlangen vorzuzeigen sind, und daß deren richtiger Empfang von den Berechtigten bestätiget werde.

Ueber Forstprodukte, welche die Berechtigten nach Ablauf der festgesetzten Zeit und ungeachtet einer von dem Waldbesitzer mit Festsetzung einer Frist von längstens vierzehn Tagen zu veranlassenden Mahnung nicht aus dem Walde geschafft haben, hat der Waldbesitzer zu verfügen.

§. 18.

Ueber Zweifel, Anstände und Streitigkeiten, welche sich in Wäldern, die mit Einforstungen belastet sind, rücksichtlich der Anwendung der im Vorstehenden enthaltenen Bestimmungen ergeben, haben die politischen Behörden, mit Ausschluß des Rechtsweges, zu entscheiden.

Waldbesitzer, welche diesen Bestimmungen und den bezüglichen Anordnungen der politischen Behörden zuwider handeln, sind für jeden einzelnen Fall mit einer, von der politischen Behörde auszusprechenden Strafe von 20 bis 200 fl. Konvenzions-Münze zu belegen.

Uebertretungen der Eingeforsteten sind als Forstfrevel anzusehen und zu bestrafen (§§. 60, 61, 62).

§. 19.

Jeżeli bespieczeństwo osób, majątku rządowego lub prywatnego, wymaga nagle innego postępowania w lasach dla obrony od lawin, urwisk skał, zwalisk kamieni, zsypisk, zsuwisk i t. p., natenczas rząd może nakazać takowe i wykluczyć las w części dotyczącéj od pospolitego z niego użytkowania. Wykluczenie takowe lasu polega na scisłém przepisaniu, i jak największém ile możności zabespieczeniu potrzebnego osobnego obchodzenia się z lasem. Jeżeli z powodu środków takich wynikną pretensye do wynagrodzenia szkody, natenczas należy takowe rozstrzygnąć według ustaw istniejących.

Osoby, którym powierzona będzie uprawa lasów wykluczonych, złożyć winny na to osobną przysięgę, i odpowiedzialnemi będą za uskutecznienie téj szczególnéj uprawy.

§. 20.

Wykluczenie lasu nastąpi na prośbę gminy miejscowéj, lub osób przy tém interesowanych, albo w skutku doniesienia urzędnika publicznego, tudzież na zasadzie dochodzenia komisyonalnego przez władzę obwodową, lub gdzie takiéj nie ma, przez najniższą władzę polityczną.

Do dochodzenia komisyonalnego należy przyzwać przełożonych gmin miejscowych, wszystkie strony w tém interesowane, tudzież potrzebnych biegłych. Służebnictwa ciążące na lasach wykluczonych zawieszone zostają według potrzeby zupełnie.

Jak lasy wykluczonemi się stają, tak też z wykluczenia uwolnionemi być mogą, przy zachowaniu takiego samego postępowania co przy wykluczeniu.

§. 21.

Lasy należące do gmin nie będą w powszechności rozdzielane. Gdyby w szczególnych przypadkach rozdzielenie ich było konieczną potrzebą, lub obiecywało korzyści, nie stojące w sprzeczności z ogólną starannością o utrzymanie lasu, wówczas w każdym takim przypadku może Rząd krajowy na to udzielić pozwolenie.

Względem podziału innych lasów, rozstrzygać będą przepisy o rozdrobnieniu i złożeniu gruntów.

§. 22.

Ażeby przepisy prawne, pod względem uprawy lasów i borów wydane, w każdym względzie zachowane były, właściciele lasów dostatecznéj wielkości, która stosownie do szczególnych okoliczności przez Rząd krajowy oznaczoną będzie, obowiązani są ustanowić biegłych leśniczych, którzy do tych czynności przez rząd za zdatnych uznani są.

§. 19.

Wenn die Sicherung von Personen, von Staats- und Privatgut eine besondere Behandlungsweise der Wälder als Schutz gegen Lavinen, Felsstürze, Steinschläge, Gebirgsschutt, Erd-Abrutschungen u. dgl. dringend fordert, kann diese von Staatswegen angeordnet und hiernach der Wald im betreffenden Theile in Bann gelegt werden. Die Bannlegung besteht in der genauen Vorschreibung und möglichsten Sicherstellung der erforderlichen besonderen Waldbehandlung. In soferne Ansprüche auf Entschädigung aus solchen Maßregeln erhoben werden, sind sie nach den bestehenden Gesetzen zu behandeln.

Die mit der Bewirthschaftung der Bannwälder zu betrauenden Individuen sind hiefür eigens in Eid und Pflicht zu nehmen, und für die Verwirklichung der besonderen Behandlung verantwortlich zu machen.

§. 20.

Die Bannlegung wird auf Ansuchen der Ortsgemeinde, der sonst dabei Betheiligten, oder über Anzeige eines öffentlichen Beamten, dann auf Grundlage einer besonderen kommissionellen Erhebung von den Kreis-, oder wo keine solchen bestehen, von den untersten politischen Behörden ausgesprochen.

Zu der kommissionellen Erhebung sind die Vorstände der Ortsgemeinden, sämmtliche betheiligte Parteien, sowie die erforderlichen Sachverständigen zu berufen. Auf Bannwäldern haftende Einforstungen ruhen nach Erforderniß gänzlich.

Gleichwie Wälder mit dem Bann belegt werden, so können sie auch des Bannes, unter Beobachtung des gleichen Verfahrens, wie bei der Bannlegung, wieder entbunden werden.

§. 21.

Gemeindewälder dürfen in der Regel nicht vertheilt werden. Sollte in besonderen Fällen deren Auftheilung dringendes Bedürfniß seyn, oder Vortheile darbieten, die mit der allgemeinen Vorsorge für die Wald-Erhaltung nicht im Widerspruche stehen, so kann in jedem derlei Falle die Bewilligung hiezu durch die Landesstelle ertheilt werden.

Rücksichtlich der übrigen Waldtheilungen entscheiden die Gesetze über die Zerstückung und Zusammenlegung der Gründe.

§. 22.

Damit die in Ansehung der Bewirthschaftung der Wälder und Forste vorgezeichneten gesetzlichen Bestimmungen in allen Beziehungen genau befolgt werden, sind von den Eigenthümern für Wälder von hinreichender Größe, welche durch die Landesstelle nach den besonderen Verhältnissen festzusetzen ist, sachkundige Wirthschaftsführer (Forstwirthe), welche von der Regierung als hiezu befähiget anerkannt sind, aufzustellen.

Pod względem uznania zdolności, obowiązywać mają istniejące przepisy. Każdy ma prawo czynić doniesienia władzom politycym, spostrzegłszy nieprawne samowładne postępowanie w obracaniu gruntu leśnego na inne cele; o zaniedbaniu uprawy lasu, o spustoszaniu i w ogólności o niestosowném obchodzeniu się z lasami (§§. 2., 3., 4., 5., 6. i 7.), przy uwadze na §. 23.

§. 23.

Władze polityczne winny są w ogólności czuwać nad uprawą wszystkich lasów, w ich okręgu znajdujących się.

W razie doniesień, uczynionych im wedle §. 22. przez kogokolwiekbądź, obowiązane są z przybraniem osób interesowanych i bezstronnych biegłych, tudzież gdzie idzie o lasy prywatne, z przybraniem posiadaczy lasów sąsiednich lub ich pełnomocników, czynić dochodzenia i wydać rozstrzygnienie.

Koszta komisyi winien opłacić denuncyonowany, jeżeli nie będzie uznanym za niewinnego, w razie fałszywych zaś doniesień lub zaskarżeń ten, komu w tym względzie wina przypisaną będzie.

Jeżeli strony nie mogą się pogodzić co do szkody wynagrodzenia, wyrzeczonego przez biegłych (§. 8.), natenczas otwartą im stoi droga prawa.

Rozdział II.

O wyprowadzaniu produktów leśnych.

§. 24.

Każdy właściciel gruntu winien jest pozwolić przewożenia płodów leśnych przez swoje grunta, jeżeli inną drogą albo wcale nie, albo tylko z niestosownemi kosztami z lasu wyprowadzonemi lub dalej przewożonemi być mogą. To zaś stać się może tylko w sposób dla właściciela gruntu najmniéj szkodliwy, a posiadacz lasu winien mu za wszelką szkodę, ztąd wyrządzoną, zupełne dać zadosyć uczynienie.

Co do potrzeby prowadzenia drzewa przez obce grunta, winna rozstrzygać najniższa władza polityczna po wysłuchaniu stron i biegłych, i przytém ustanowić także tymczasowe wynagrodzenie.

Jeżeli strony na tém nie poprzestają, mogą założyć od rozstrzygnienia najniższéj władzy politycznéj rekurs do wyższych instancyj politycznych (§. 77).

Pod względem oznaczenia spornych wynagrodzenia kwot stronom, otwartą jest droga zwykłego prawa, jeżeli w drodze politycznéj porozumienie nie przyj-

Ueber die Befähigungs-Anerkennung haben die bestehenden Vorschriften zu gelten. Zu Anzeigen bei den politischen Behörden über wahrgenommene gesetzwidrige Eigenmächtigkeiten in Verwendung des Waldgrundes zu anderen Zwecken, unterlassene Aufforstung, Verwüstung und unentsprechende Waldbehandlung (§§. 2, 3, 4, 5, 6 und 7) ist Jedermann, unter Rücksicht auf §. 23, befugt.

§. 23.

Die politischen Behörden haben die Bewirthschaftung sämmtlicher Forste ihrer Bezirke im Allgemeinen zu überwachen.

Ueber die ihnen von wem immer nach §. 22 zur Kenntniß kommenden Fälle, haben sie mit Zuziehung der Betheiligten und unparteiischer Sachverständiger, sodann, wo der Fall Privatwälder betrifft, auch noch der nachbarlich anstoßenden Waldbesitzer oder deren Bevollmächtigten, die Erhebungen zu pflegen und die Entscheidung zue fällen.

Die Kommissionskosten sind von dem nicht schuldfrei erkannten Beanzeigten, bei nichtigen Anzeigen und Anklagen aber von den hieran Schuldtragenden zu bestreiten.

Können sich die Parteien über den von den Sachverständigen ermittelten Schaden-Ersatz (§. 8) nicht einigen, so steht ihnen der Rechtsweg offen.

II. Abschnitt.

Von der Bringung der Waldprodukte.

§. 24.

Jeder Grund-Eigenthümer ist gehalten, Waldprodukte, welche anders gar nicht, oder nur mit unverhältnißmässigen Kosten aus dem Walde geschafft und weiter gefördert werden könnten, über seine Gründe bringen zu lassen. Dieß soll aber auf die mindest schädliche Weise geschehen, sowie auch dem Grund-Eigenthümer von dem Waldbesitzer für den, durch dessen Veranlassung zugefügten Schaden volle Genugthuung zu leisten ist.

Ueber die Nothwendigkeit der Bringung des Holzes über fremde Gründe hat di unterste politische Behörde nach Vernehmung der Partheien und der Sachverständigen zu entscheiden, und dabei auch eine vorläufige Bestimmung über die Entschädigung zu treffen.

Wollen sich die Parteien mit derselben nicht begnügen, so steht ihnen von der untersten politischen Entscheidung der Rekurs an die höheren politischen Instanzen zu (§. 77).

In Absicht auf die Bestimmung streitiger Entschädigungsbeträge steht, soferne auf politischem Wege kein Uebereinkommen erzielt werden könnte, den Parteien der

dzie do skutku. Jeżeli zaś tymczasowo oznaczona kwota złożoną zostanie, wyprowadzenie drzewa nie może być wstrzymane.

§. 25.

Do prowadzenia spustów wszelkiego rodzaju (spusty ziemne czyli żłoby, spusty lodowe i śnieżne, spusty wodne), lub innych przyrządów do prowadzenia drzewa przez drogi lub rzéki publiczne, przez wsi lub téż w sposób dotykający obce budynki, potrzebném jest pozwolenie władzy obwodowéj, która udzieli takowe po wysłuchaniu biegłych i wszystkich stron interesowanych.

§. 26.

Trafta (sprowadzanie drzewa wodą w stanie niezwiązanym, czyli tak zwany drzewo-spław, tudzież spławianie drzewa związanego lub niezwiązanego, za pomocą budów traftewnych), tudzież zakładów spławnych, wymagają osobnego pozwolenia. Pozwolenie to należy do władzy obwodowéj, a w tych krajach, gdzie takowéj nie ma, do władzy krajowéj, bez różnicy czy trafta przez jeden czy téż przez kilka powiatów tego samego obwodu iść ma, i udzieloném być może przez wspomnioną władzę najwięcéj na lat trzy.

Jeżeli trafta ma iść przez kilka obwodów, natenczas pozwolenie należy do władzy politycznéj krajowéj, jeżeli ma iść przez kilka krajów koronnych, lub jeżeli ma być dłużéj wykonywaną jak lat trzy, natenczas pozwolenie należy do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Jeżeli do sprowadzania drzewa potrzebném jest koniecznie użycie wodospustów prywatnych, natenczas postąpić należy w myśl §. 24.

§. 27.

Wolno jest każdemu żądać pozwolenia do spławiania i do założenia budów spławnych.

Jeżeli udzielone już upoważnienie do spławiania, rozciąga się na wyłączne używanie pewnéj rzéki spławnéj, natenczas bez zezwolenia uprawnionego, nie można nikomu innemu udzielać nowego pozwolenia spławu na téj saméj rzécce w ciągu trwania dawniejszego prawa. Jednakże prawo mający związanym jest następującemi przepisami (§§. 31. i 34.), stanowiącemi co do przyjmowania drzewa do spławiania lub spólnego spławu, tudzież co do budowli zabespieczających i szkód przez spław zrządzonych.

§. 28.

Podania o pozwolenie nowych spławów, albo o odnowienie już upłynionych pozwoleń spławu, winny wyrażać jak najdokładniéj czas spławu, miejsce, w którém się spław zaczynać i dokąd iść ma, tudzież gatunki i ilość drzew spławiać się mających.

ordentliche Rechtsweg frei. Die Bringung des Holzes darf jedoch, sobald der vorläufig ausgemittelte Betrag erlegt ist, nicht aufgehalten werden.

§. 25.

Zur Fortführung von Riesen jeder Art (Erdriesen oder Erdgefährte, Eis- und Schneeriesen, Wasserriesen) oder sonstigen Holzbringungswerken über öffentliche Wege und Gewässer, durch Ortschaften an, oder über fremde Gebäude, ist die Bewilligung der Kreisbehörde erforderlich, welche dieselbe über Einvernehmen von Sachverständigen und allen Betheiligten nach Zuläßigkeit zu ertheilen hat.

§. 26.

Die Holztrift (Bringung des Holzes zu Wasser im ungebundenen Zustande, oder sogenanntes Schwemmen, dann das Flößen gebundenen oder ungebundenen Holzes mit Hilfe eigener Flößereigebäude), sowie die Errichtung von Triftbauten (Schwemmwerken) bedürfen der besonderen Bewilligung. Diese Bewilligung steht der Kreisbehörde, und in den Ländern, wo keine Kreisbehörden bestehen, der Landesstelle zu, es möge die Trift nur durch einen Bezirk, oder durch mehrere Bezirke desselben Kreises bewerkstelliget werden sollen, und kann von dieser Behörde höchstens für drei Jahre ertheilt werden.

Soll die Trift durch mehrere Kreise gehen, so steht die Bewilligung der politischen Landesbehörde zu; soll sie durch verschiedene Kronländer gehen, oder wenn die Trift-Ausübung auf mehr als drei Jahre beabsichtiget wird, ist die Bewilligung dem Ministerium des Innern vorbehalten.

Wird zur Holzbringung die Benützung von Privatgewässern unumgänglich nöthig so ist dießfalls im Sinne des §. 24 vorzugehen.

§. 27.

Die Bewerbung zur Bewilligung einer Trift und zur Errichtung von Triftbauten steht Jedermann frei.

Erstreckt sich eine bereits bestehende Triftbefugniß auf die ausschließliche Benützung eines bestimmten Triftwassers, so darf ohne Bewilligung des Berechtigten, während der Dauer der alten Berechtigung Niemand Anderem ein neues Triftrecht auf demselben Triftwasser ertheilt werden. Der Befugte ist indeß an die nachfolgenden Bestimmungen in Betreff der Uebernahme von Trifthölzern, oder deren Mittrift, dann der Schutzbauten und Triftschäden gebundeu (§§. 31 und 34).

§. 28.

Die Gesuche um neue Triftbewilligungen, oder um Erneuerung bereits abgelaufener Triftberechtigungen haben die Zeit der Trift, den Ort, an welchem sie beginnen und bis wohin sie gehen soll, sowie die Sorten und Menge der Trifthölzer möglichst genau anzugeben.

Podania o pozwolenie założenia budów spławnych winny wyrażać miejsce cel założenia takowego, i wykazać w rysunkach i opisaniach załączonych, zamierzone wystawienie budów, stosunek ich do wszystkich otaczających je przyległości, tudzież do innych budowli i zakładów wodnych, na rzéce spławnéj już istniejących.

§. 29.

Podania o nowe pozwolenia do spławiania lub o odnowienie już wyszłych pozwoleń spławu, równie jak podania o pozwolenie założenia budów spławnych, należy przez władze polityczne ogłosić bezzwłocznie w tych gminach, przez których granice spław iść, lub skutek budowli spławu rozciągać się ma.

Kto zamyśla starać się o pozwolenie spólnego spławu na rok bieżący, winien w przeciągu dni 14, oprócz tego zaś w przeciągu sześciu tygodni, podanie swoje uczynić. Po upływie tego terminu, władze polityczne winny rozpocząć dochodzenie komisyonalne na miejscu, z przybraniem gmin, których się tyczy, wszystkich sąsiadów i innych osób w tém interesowanych i biegłych, i rozstrzygnąć na zasadzie tychże dochodzeń lub innych, bez tego już wiadomych stosunków.

§. 30.

Pozwolenia do spławu, lub do założenia budów spławnych, jeżeli dopuszczonemi być mogą na zasadzie §. 27., tam tylko odmówić należy, gdzie są połączone z wielkiemi niebespieczeństwami, gdzie wymagają usunięcia innych już istniejących zakładów, które ze względów publicznych mają większą lub równą ważność, i nie dozwalają przeniesienia na inne miejsce, lub gdzie przewidzieć można, iż sprowadzą uszkodzenia. którychby przedsiębiorcy wynagrodzić nie byli w stanie.

Jeżeli kilka osób stara się o spław lub o założenie budów spławnych na tém samém miejscu, lub w miejscach blizko siebie położonych, i jeżeli spław lub budowla spławna jest przypuszczalną, natenczas starać się należy o dobrowolne pojednanie stron.

Jeżeli pojednanie nie przyjdzie do skutku w przeciągu czasu, który władza polityczna oznaczyć winna, wówczas rozstrzyga taż władza, lub według okoliczności (§. 26) Ministeryum.

Co się tycze wywłaszczań, potrzebnych do urządzeń spławnych, zachować należy ustawy obowiązujące.

Die Gesuche um Bewilligung zur Errichtung von Triftbauten müssen den Ort und den Zweck der Errichtung angeben und in beigefügten Zeichnungen und Beschreibungen die beabsichtigte Einrichtung der Bauten, deren Verhältniß zur ganzen Umgebung, sowie zu den am Triftwasser schon bestehenden anderweitigen Bauten und Wasserwerken aus einander setzen.

§. 29.

Sowohl die Gesuche um neue Triftbewilligungen, oder um die Erneuerung der abgelaufenen Triftberechtigungen, als auch jene, um Bewilligung zur Errichtung von Triftbauten, sind durch die politischen Behörden ohne Verzug in jenen Gemeinden, durch deren Markung die Trift gehen, oder die Wirkung der Triftbaute sich erstrecken würde, zu veröffentlichen.

Allfällige Mitbewerbungen sind, wenn es sich um Triftbewilligungen für das laufende Jahr handelt, binnen 14 Tagen, sonst aber binnen sechs Wochen einzubringen. Nach Ablauf dieser Frist haben die politischen Behörden die nöthigen kommissionellen Erhebungen an Ort und Stelle, unter Zuziehung der betreffenden Gemeinden, aller Anrainer, der sonst dabei Betheiligten und der Sachverständigen vorzunehmen und auf Grundlage dieser Erhebungen, oder der ohnehin bekannten Verhältnisse zu entscheiden.

§. 30.

Bewilligungen zur Trift, oder zur Errichtung von Triftbauten sollen, wenn sie nach Inhalt des §. 27. zuläßig sind, nur dort versagt werden, wo dieselben mit großen Gefahren verbunden erscheinen, wo die Hinwegschaffung anderer schon bestehender Anlagen, welche aus öffentlichen Rücksichten von größerer oder doch gleicher Wichtigkeit sind und keine Verlegung an einen anderen Ort gestatten, nothwendig machen, oder wo dieselben voraussichtlich Beschädigungen verursachen würden, welche von den Unternehmern nicht ersetzt werden könnten.

Bewerben sich mehrere um eine Trift, oder um die Errichtung einer Triftbaute an gleicher, oder nahezu gleicher Stelle, und werden Trift oder Triftbauten als zuläßig erkannt, so ist auf eine gütliche Einigung der Bewerber hinzuwirken.

Kommt die Einigung binnen einer, von den politischen Behörden festzusetzenden Frist nicht zu Stande, so entscheiden diese, oder nach Umständen (§. 26) das Ministerium.

Was die zur Errichtung einer Trift nöthigen Enteignungen betrifft, so haben hierüber die bestehenden Gesetze zu gelten.

§. 31.

Spław uznany za przypuszczalny, względem którego kilku starających się zgodzić się nie mogą, rozdzielony być winien albo w taki sposób, iż każdemu starającemu się osobny czas spławu naznaczonym być ma, albo, jeżeliby to było niepodobném, potrzebne przestrzenie temu naznaczyć należy, który ma do spławiania drzewo największéj wartości.

Przy równéj wartości drzewa piérwszeństwo należy się temu, który dłuższy czas spławia, przy zupełnie zaś nowém urządzeniu spławu, temu, który na dłuższéj przestrzeni spławiać zamyśla.

Wyłączne prawo spławu mający winni są atoliż przyjmować drzewa spławne na żądanie innych starających się o spław, za wartość miejscową, albo spławiać spólnie za stosownem wynagrodzeniem, o tyle, o ile to nie przeszkadza spławianiu własnego ich drzewa. Jeżeli w taki sposób drzewo wszystkich starających się o spław spólnie spławioném być nie może, natenczas temu się piérwszeństwo należy, który się znajduje najbliżéj zasobów drzewa przedsiębiorcy spławu.

§. 32.

Jeżeli się kilku stara o pozwolenie do wystawy urządzeń spławnych na tém samém miejscu, lub na miejscach blizko siebie leżących, a dobrowolne porozumienie nie przyszło do skutku, wówczas pozwolenie udzielonem być winno także temu, który ma do spławiania ilość drzewa największéj wartości. Jeżeli wartość drzewa jest równą, piérwszeństwo temu dać należy, który już dłuższy czas spławia.

Każde pozwolenie do wystawy budów spławnych udzieloném być może tylko pod tym warunkiem, iż przedsiębiorca użycia swoich budów za stosownem wynagrodzeniem dozwolić winien wszystkim tym, którzy zyskają pozwolenie do spławiania.

§. 33.

Wszelka nowa budowa spławna tak musi być urządzoną, ażeby nie była na przeszkodzie spławom już dozwolonym, tudzież ażeby nie przerywała działania istniejących już i w czynności będących budów tego rodzaju.

Istniejące już budowle spławne muszą być oddane do użytku nowym przedsiębiorstwom spławnym na żądanie tychże i za stosownem wynagrodzeniem, wszelako tylko o tyle, o ile nie należą wyłącznie do uprawnionych przedsiębiorców spławu, i o ile właściciele sami nie będą przez to wstrzymani we własném ich użyciu.

§. 31.

Eine für zuläßig erkannte Trift, über welche sich mehrere Bewerber gütlich nicht vereinigen konnten, ist entweder so einzutheilen, daß jedem einzelnen Bewerber eine besondere Triftzeit eingeräumt wird, oder, falls dieß nicht möglich wäre, für die erforderlichen Strecken je demjenigen zu überlassen, der die werthvollste Holzmenge zu triften hat.

Bei gleich werthvollen Holzmengen gebührt der Vorzug dem bereits länger Triftenden, bei einer ganz neuen Errichtung dem, der die Trift durch eine längere Strecke benützen will.

Die ausschließlich zur Trift Befugten sind jedoch gehalten, die Trifthölzer der übrigen Triftbewerber auf deren Verlangen in soweit um den örtlichen Werth zu übernehmen, oder gegen angemessene Vergütung mitzutriften, als dadurch die Abtriftung ihrer eigenen Hölzer nicht verhindert wird. Können hiernach nicht die Hölzer sämmtlicher Triftbewerber mitgetriftet werden, so gebührt jenen der Vorzug, welche sich den Holzvorräthen des Trift-Unternehmers zunächst vorfinden.

§. 32.

Die Bewilligung zur Errichtung einer Triftbaute ist, wenn mehrere an gleicher, oder nahezu gleicher Stelle bauen wollen, und ein gütliches Uebereinkommen nicht zu Stande kam, gleichfalls demjenigen von ihnen zu ertheilen, der die werthvollste Holzmenge zu triften hat. Bei gleich werthvollen Holzmengen ist der Vorzug dem bereits länger Triftenden einzuräumen.

An jede Bewilligung zur Errichtung einer Triftbaute ist die Bedingniß geknüpft, daß der Unternehmer allen jenen, welche Triftbewilligungen erlangen, den nöthigen Gebrauch seiner Baute um angemessene Vergütung gestatte.

§. 33.

Jede neue Triftbaute muß so eingerichtet werden, daß durch dieselbe die bereits bewilligten Triften nicht beirrt und die Wirksamkeit von schon bestehenden brauchbaren derlei Bauten nicht gestört werde.

Die bereits errichteten Triftbauten müssen neuen Trift-Unternehmungen auf ihr Verlangen gegen angemessene Vergütung zum Gebrauche überlassen werden; jedoch nur in soferne, als sie nicht ausschließlich Triftberechtigten angehören und in soweit die Eigenthümer dadurch nicht in der eigenen Benützung derselben gehindert werden.

Jeżeli właściciel sam nie chce na przyszłość utrzymać takowe w dobrym stanie, winien je sprzedać, albo puścić w dzierżawę, lub znieść takowe, jeżeli wcale więcéj użytemi być nie mogą.

§. 34.

Każdy przedsiębiorca spławu winien jest obwarować należycie brzegi, budynki i zakłady wodne, zagrożone spławem, jeżeli władza polityczna uzna to za potrzebne. Do kosztów na budowle ochronne, które dla bespieczeństwa nietylko z powodu spławu, lecz ogólnie przeciw uszkodzeniom przez wylewy wody mają być prowadzone, przedsiębiorstwo spławu przyczynić się winno stosunkowo. Szkodę wedle dowodów zrządzoną wyłącznie przez spław, nawet gdyby się ta wydarzyła mimo budów obronnych, wynagrodzić winni przedsiębiorcy spławu. Uszkodzenia zaś, sprowadzone nie wyłącznie przez spław, ponosić będą przedsiębiorcy spławu i poszkodowani stosunkowo, a jeżeli stosunek oznaczonym być nie może, w równych częściach. Za szkody, któreby nawet wtenczas miały miejsce, gdyby spław nie istniał, przedsiębiorcy spławu nie mają obowiązku do wynagrodzenia.

§. 35.

Jeżeli zaprowadzenie spławu, lub wystawa budów spławnych, wymaga osobnych zarządzeń pod względem wody, użytéj do zakładów wodnych, natenczas rzeczone zarządzenia wydane będą przy zachowaniu odnośnych szczegółowych przepisów. Względem składu drzewa spławionego rozstrzygać ma w razie potrzeby władza polityczna.

§. 36.

W miarę postanowień, objętych w paragrafach poprzedzających, i z uwagą na wszelkie inne zresztą okoliczności, na wzgląd zasługujące, należy albo udzielić pozwolenia do spławu lub do zaprowadzenia budów spławnych, albo też takowego odmówić. Na czas dłuższy jak lat 30, nie można udzielać uprawnienia do spławu. Czas trwania spławu należy oznaczyć w ostatecznych granicach tych, w miarę kosztów, jakie założenie onegoż wymaga.

§. 37.

Jako rękojmię, iż dotrzymane będą wszelkie warunki, połączone z pozwoleniem spławu lub budowli spławnych, a w szczególności dla zabespieczenia wynagrodzenia szkody, może być wymaganą od przedsiębiorców kaucya, którą oznaczy władza polityczna, po wysłuchaniu stron interesowanych i powołanych do tego biegłych (§. 42).

§. 38.

Z wyjątkiem polan drzewa na opał i kijów, należy drzewo spławione naznaczyć cechą, którą do wiadomości władzy politycznéj, a przez nią do publi-

Will sie ein Eigenthümer fernerhin nicht im guten Stande erhalten, so hat er sie zu veräußern oder in Pacht zu geben, und, falls sie gar nicht mehr gebraucht würden, vollständig abzutragen.

§. 34.

Jeder Trift-Unternehmer ist gehalten, die Uferstrecken, Gebäude und Wasserwerke, welche durch die Trift bedroht sind, soweit es die politische Behörde für nothwendig findet, durch Schutzbauten zu sichern. Zu den Kosten von Schutzbauten jedoch, welche nicht bloß der Trift wegen, sondern überhaupt gegen Beschädigung durch Wasserfluthen auszuführen sind, hat die Trift Unternehmung verhältnißmäßig beizutragen. Ein Schaden, der nachweisbar bloß durch die Trift verursacht wird, und zwar einschließlich desjenigen, welcher ungeachtet der Schutzbauten Statt hat, ist von den Trift-Unternehmern zu vergüten. Beschädigungen hingegen, welche nicht blos durch die Trift veranlaßt wurden, sind von den Trift-Unternehmern und Beschädigten verhältnißmäßig. und wenn das Verhältniß nicht ermittelt werden kann, zu gleichen Theilen zu tragen, Für Beschädigungen endlich, welche auch ohne Bestand der Trift eingetreten wären, haben die Trift-Unternehmer keinen Ersatz zu leisten.

§. 35.

Fordert die Einführung einer Trift oder die Errichtung von Triftbauten hinsichtlich der zu Wasserwerken benützten Wässer bestimmte Anordnungen, so sind diese mit Beachtung der bezüglichen besonderen Gesetze zu treffen. Ueber die Ablagerung zu triftender Hölzer ist nöthigenfalls durch die politische Behörde zu entscheiden,

§. 36.

Nach Maßgabe der, in den vorstehenden Paragraphen enthaltenen Bestimmungen und mit Rücksicht auf alle sonst noch beachtungswerthen Umstände ist die Bewilligung zur Trift oder zur Errichtung einer Triftbaute zu ertheilen oder zu versagen; für mehr als 30 Jahre darf keine Triftbefugniß ertheilt werden. Die Zeitdauer derselben ist innerhalb dieser äußersten Grenze nach Maßgabe der bezüglichen Anlagekosten zu bemessen.

§. 37.

Als Bürgschaft für die Einhaltung der, an die Bewilligung zur Trift oder zur Einrichtung einer Triftbaute geknüpften Bedingnisse, insbesondere in Ansehung der Schaden-Ersätze, kann von den Unternehmern eine Kauzion verlangt werden, welche von der betreffenden politischen Behörde, über Einvernehmen der Betheiligten und der berufenen Sachverständigen (§. 42) zu bemessen ist.

§. 38.

Die Trifthölzer sind, mit Ausnahme der Brennholzscheite und Prügel, mit einer den politischen Behörden bekannt zu gebenden und durch diese zur öffentlichen Wissen-

cznéj wiadomości podać należy. Przy polanach drzewa na opał i kijach zastąpi długość onychże, jaka im daną będzie, miejsce cechy.

§. 39.

Robotnikom u uprawnionych do spławu nie może być zabronioném, dla dopełnienia ich czynności około spławu chodzić po obcych gruntach wzdłuż wód spławnych. Właścicielom gruntu należy wszakże wynagrodzić szkodę, jakaby ztąd wynikła.

§. 40.

Po ukończeniu każdego pojedynczego spławu, winien przedsiębiorca natychmiast uczynić o tém relacyę do władzy politycznéj. Rzeczona władza wezwie wszystkie strony interesowane bezzwłocznie, ażeby z pretensyami swojemi o szkodę, jeżeli mają jakie, zgłosili się w dniach czternastu o ile już piérwéj tego nie uczynili. Za pretensye, z jakiemi się zgłoszą dopiéro po upływie wspomnionego terminu, przedsiębiorca spławu odpowiadać nie będzie.

§. 41.

Na przestąpienia przeciw przepisom niniejszym, wydanym względem spławu drzewa i budów spławnych, wyrzeczona być ma kara w miarę zrządzonéj przez to szkody, a to, jeżeli uszkodzenie jest mniejszéj wagi, kara aresztu od dnia jednego do tygodni trzech, albo od 5 do złr. 100; jeżeli zaś szkoda jest znaczniejszą, kara aresztu od trzech tygodni do trzech miesięcy, albo od stu do pięciuset złr., albo też utrata pozwolenia. Przestępcy winni są oprócz tego wynagrodzić wszelką szkodą przez to zrządzoną.

§. 42.

Do komisyj, odbywać się mających pod względem przedsiębiorstw spławu i urządzeń budów spławnych, należy zawsze przybiérać biegłych bezstronnych. Ci obowiązani są oświadczyć się co do wartości drzewa spławnego, co do stosownych kosztów od spławiania, co do wynagrodzenia za używanie budów spławnych, budów ochronnych i co do wynagrodzenia szkód, tudzież co do sposobu i ilości kaucyi (§§. 31., 32., 33., 34., 37., 39., 40 i 77).

Jeżeli strony interesowane nie poprzestają na orzeczeniu biegłych co do wartości drzewa na spław przyjąć się mającego, co do stosownego wynagrodzenia za spólny spław i za używanie budów spławnych, tudzież co do wynagrodzeń szkody i co do kaucyi, i jeżeli porozumienie w téj mierze nie może być przyprowadzoném do skutku, natenczas należy tymczasem zabespieczyć kwoty naznaczone, a strony odesłać do drogi prawa.

Zarządzeniom władz politycznych pod względem spławów, należy mimo tego zadosyć uczynić.

schaft zu bringenden Marke zu bezeichnen. Bei Brennholzscheiten und Prügeln vertritt die ihnen etwa gegebene besondere Länge die Stelle der Marke.

§. 39.

Den Arbeitern der Triftbefugten darf nicht verwehrt werden, behufs der Triftbesorgung längs der Triftgewässer, über fremde Gründe zu gehen. Den Grund-Eigenthümern ist jedoch der hiedurch zugefügte Schaden zu vergüten.

§. 40.

Nach jedesmaliger Beendigung einer einzelnen Trift hat der Unternehmer sogleich der politischen Behörde hievon Anzeige zu machen. Diese fordert unverweilt sämmtliche Betheiligte auf, allfällige Schaden-Ersatz-Ansprüche innerhalb vierzehn Tagen anzumelden, soferne sie dieß nicht bereits früher gethan hätten. Für die erst nach Ablauf dieser Frist angemeldeten Ersatz-Ansprüche wird der Trift-Unternehmer der Haftung entbunden.

§. 41.

Uebertretungen dieser für die Holztrift und Triftbauten festgesetzten Bestimmungen sind nach Maßgabe des hiedurch veranlaßten Schadens, und zwar bei minder bedeutenden Beschädigungen mit Arrest von Einem Tage bis zu drei Wochen, oder von 5 bis 100 fl., bei bedeutenderen aber mit Arrest von 3 Wochen bis zu 3 Monaten, oder mit Einhundert bis fünfhundert Gulden, oder mit dem Verluste der Befugniß zu bestrafen. Die Uebertreter haben überdieß sämmtliche hiedurch verursachten Schäden zu vergüten.

§. 42.

Zu den, in Ansehung der Trift-Unternehmungen und der Errichtung von Triftbauten erforderlichen Kommissionen sind stets unparteiische Sachverständige zuzuziehen. Dieselben haben sich über den Werth der Triftkölzer, die angemessenen Triftkosten, die Gebrauchs-Vergütung für Triftbauten, die Schutzbauten und Schaden-Ersätze, sowie über die Art und Höhe der allfälligen Kauzion (§§. 31, 32, 33, 34, 37, 39, 40 und 77) auszusprechen.

Sind die Betheiligten mit dem Ausspruche der Sachverständigen, in Betreff des Werthes der zu übernehmenden Trifthölzer, der angemessenen Vergütung für die Mittrift und den Gebrauch der Triftbauten, dann der zu leistenden Schaden-Ersätze und Kauzion nicht einverstanden, und kann eine dießfällige Vermittlung nicht erzielt werden, so sind die ausgemittelten Beträge inzwischen sicherzustellen und die Parteien auf den Rechtsweg zu weisen.

Den Anordnungen der politischen Behörden, rücksichtlich des Triftbetriebes, ist dessenungeachtet Folge zu leisten.

§. 43.

Przełożeni gmin i władze polityczne obowiązane są dopomagać przedsiębiorcom spławów do uzyskania drzewa na spławie zagubionego.

Rozdział III.

O pożarach w lasach i szkodach zrządzonych przez owady.

§. 44.

Przy rozniecaniu ognia i używaniu rzeczy od ognia niebespiecznych w lasach i na brzegu lasów, należy postępować ze scisłą ostrożnością.

Jeżeli z zaniedbania takiéj ostrożności, lub z innego przewinienia, powstaną pożary, wówczas ten, co winę ponosi, obowiązany wynagrodzić szkodę, jaka ztąd wyniknie, a może nawet według okoliczności, o ile powszechne prawo karne nie ma zastosowania, uledz karze od pięciu do czterdziestu złr. m. k., lub karze aresztu od dnia jednego do dni ośmiu.

§. 45.

Ktokolwiek spotka w lesie lub na brzegu jego ogień opuszczony i nieugaszony, według możności obowiązany jest ugasić takowy. Kto spostrzeże pożar w lesie, winien o tém zawiadomić mieszkańców najbliższych domostw, w kierunku którym go droga prowadzi. Ci zaś obowiązani są uwiadomić o tém natychmiast najbliższego przełożonego gminy i posiadacza lasu, lub jego personale lasowe. Kto nie uczyni doniesienia o pożarze leśnym, ulegnie karze od pięciu do piętnastu złr. m. k., albo karze aresztu od jednego do dni trzech.

§. 46.

Wszystkie okoliczne wsi mogą przez posiadacza lasu, personale lasowe, lub przez przełożonych gminy, być zawezwane do gaszenia pożaru w lesie. Ludzie zawezwani winni z narzędziami potrzebnemi do gaszenia pożaru, jakoto: z osękami, motykami, rydlami, siekierami, wiadrami do noszenia wody i t. p. natychmiast spieszyć na miejsce pożaru, i przyłożyć dzielnie rąk. Przełożeni gmin i służba lasowa winni są towarzyszyć ludziom do gaszenia wezwanym.

Gaszeniem kierować ma znajdujący się na miejscu najwyższy urzędnik lasowy, a gdyby takiego na miejscu nie było, przełożony gminy lub jego zastępca, w której obrębie pożar leśny się wydarzył.

§. 47.

Temu, co ma obowiązek kierowania gaszeniem, winno się bezwarunkowe posłuszeństwo we wszystkich zarządzeniach mających na celu gaszenie pożaru.

§. 43.

Die Gemeindevorstände und politischen Behörden sind verpflichtet, den Trift Unternehmern zur Wiedererlangung verschwemmter Hölzer behilflich zu seyn.

III. Abschnitt.

Von den Waldbränden und Insektenschäden.

§. 44.

Bei Anmachung von Feuer und dem Gebrauche feuergefährlicher Gegenstände in Wäldern und am Rande derselben ist mit strenger Vorsicht vorzugehen.

Wenn aus Vernachläßigung solcher Vorsicht, oder aus sonstigem Verschulden Brandschäden entstehen, hat der daran Schuldtragende für den so entsprungenen Schaden Ersatz zu leisten, und kann nach Maßgabe der Umstände, in soferne nicht das allgemeine Strafgesetz in Anwendung zu bringen ist, mit einer Geldstrafe von fünf bis vierzig Gulden Konvenzions-Münze, oder mit einer Arreststrafe von Einem bis zu acht Tagen belegt werden.

§. 45.

Jeder, der im Walde oder an dessen Rande ein verlassenes und unabgelöschtes Feuer trifft, ist nach Thunlichkeit zn dessen Löschung verpflichtet. Nimmt Jemand einen Waldbrand wahr, so hat er dieß den Bewohnern der nächst befindlichen Behausung in der Richtung, wohin ihm sein Weg führt, bekannt zu geben. Diese sind verbunden, bei dem nächsten Ortsvorstande und dem Waldbesitzer oder seinem Forstpersonale hierüber alsogleich die Anzeige zu machen. Die unterlassene Anzeige eines Waldbrandes ist mit fünf bis fünfzehn Gulden Konvenzions-Münze, oder Arrest von Einem bis zu drei Tagen zu bestrafen.

§. 46.

Alle umliegenden Ortschaften können von dem Waldbesitzer, dem Forstpersonale oder den Ortsvorständen zur Löschung des Waldbrandes aufgeboten werden. Die aufgebotene Mannschaft hat mit den erforderlichen Löschgeräthschaften, als: Krampen, Hauen, Schaufeln, Hacken, Wasser-Eimern u. dgl. sogleich an die Stelle des Brandes zu eilen, und daselbst thätigst Hilfe zu leisten. Die Ortsvorstände und die Forstbediensteten sollen die Löschmannschaft begleiten.

Die Leitung des Löschgeschäftes kommt dem am Platze befindlichen höchstgestellten Forstbediensteten, und, falls kein solcher zugegen seyn sollte, dem Vorstande der Ortsgemeinde, in deren Markung der Waldbrand Statt hat, oder dessen Stellvertreter zu.

§. 47.

Demjenigen, dem diese Leitung obliegt, ist in den Anordnungen zur Löschung des Waldbrandes jedenfalls unbedingte Folge zu leisten.

Reszta przełożonych gmin i służby leśnéj winni są utrzymywać porządek między gaszącymi, i starać się o to, aby nakazane środki gaszenia były wykonanemi. Po ugaszeniu pożaru należy jeszcze przez jeden lub dwa dni, a według potrzeby jeszcze dłużéj strzedz pogorzeliska, do czego odpowiednią liczbę ludzi ustanowić należy.

§. 48.

Przełożeni gmin, którzy nie uczynią wezwania do gaszenia pożaru w lesie, ulegną karze od pięciu do pięćdziesięciu złr. m. k., ci zaś, co bez dostatecznéj przyczyny nie stawią się na wezwanie, ulegną karze od pięciu do piętnastu złr. m. k., albo karze aresztu od jednego do dni trzech.

§. 49.

Uszkodzenia obcego gruntu, zrządzone przy gaszeniu, wynagrodzić winien ten, dla którego korzyści gaszenie było przedsięwziętém, wyjąwszy, jeżeli poszkodowany sam przez ugaszenie został zachowany od większéj jeszcze szkody.

Jeżeli władza dochodząca nie może oznaczyć szkody, zrządzonéj przez przestąpienie przepisów, wydanych w celu zapobieżenia pożarów leśnych, natenczas poszkodowanych należy odesłać na drogę prawa.

§. 50.

Na uszkodzenia lasów przez owady należy mieć zawsze baczne oko. Właściciele lasów lub ich służba lasowa, spostrzegłszy takie poszkodowania, widząc oraz, iż środki przeciw temu użyte nie są dostateczne, i obawiać się należy, że to złe dotknie nawet lasy sąsiednie, obowiązani są donieść o tém władzy politycznéj, pod karą pięciu do pięćdziesięciu złr. m. k. Zresztą każdy ma prawo uczynić podobne doniesienie.

§. 51.

Władza polityczna z przybraniem odpowiednich biegłych, natychmiast na uwagę wziąć powinna, czy i jakich środków użyć należy przeciw spustoszeniom przez owady, i nakazać spiesznie co potrzeba, po uprzedniém wysłuchaniu właścicieli lasów i służby lasowéj. Wszyscy właściciele lasów, ktöych lasom grozi niebespieczeństwo, obowiązani są do spólnéj pomocy, i winni są posłuszeństwo wszelkie zarządzeniom władzy politycznéj, która w tym względzie nawet przymusu użyć może. Koszta ponosić winni interesowani w tém właściciele lasów w miarę przestrzeni leśnéj, która w ten sposób ochronioną została.

Die übrigen Ortsvorstände und Forstbediensteten haben die Ordnung unter der Löschmannschaft zu erhalten, und auf Ausführung der angeordneten Löschmaßregeln hinzuwirken. Nach gelöschtem Brande ist die Brandstelle durch Einen bis zwei Tage, oder nach Erforderniß noch länger zu bewachen, weßhalb die hiezu nöthige Mannschaft zu bestellen ist.

§. 48.

Ortsvorstände, welche das Aufgebot zur Waldbrandlöschung unterlassen, sind mit fünf bis fünfzig Gulden Konvenzions-Münze, diejenigen Personen, welche dem Aufgebote der Ortsvorstände ohne zureichenden Grund keine Folge leisten, aber mit fünf bis fünfzehn Gulden Konvenzions-Münze, oder Arrest von Einem bis zu drei Tagen zu bestrafen.

§. 49.

Beschädigungen fremden Grund-Eigenthumes durch die Lösch-Anstalten sind von Jenen zu ersetzen, zu deren Gunsten die Löschung unternommen worden ist, ausgenommen ein Beschädigter selbst würde durch die Lösch-Anstalten vor größeren Nachtheilen bewahrt worden seyn.

Kann die Untersuchungsbehörde den, durch die Uebertretungen gegen die Vorschriften zur Verhütung eines Waldbrandes verursachten Schaden nicht bestimmen, so sind die Beschädigten auf den Rechtsweg zu verweisen.

§. 50.

Auf die Beschädigung der Wälder durch Insekten ist stets ein wachsames Auge zu richten. Die Wald-Eigenthümer oder deren Personale, welche derlei Beschädigungen wahrnehmen, sind, wenn die dagegen angewendeten Mittel nicht zureichen, und zu besorgen steht, daß auch nachbarliche Wälder von diesem Uebel ergriffen werden, verpflichtet, der politischen Behörde, bei Strafe von fünf bis fünfzig Gulden Konvenzions-Münze, sogleich die Anzeige zu erstatten. Zu einer solchen Anzeige ist übrigens Jedermann berechtiget.

§. 51.

Die politische Behörde hat unter Mitwirkung geeigneter Sachverständiger sogleich in Ueberlegung zu nehmen, ob und welche Maßregeln gegen die etwa zu besorgenden Insektenverheerungen zu treffen seyen, und das Nöthige, nach früherer unverzüglicher Einvernehmung der betheiligten Wald-Eigenthümer und ihres Forstpersonales, schleunigst zu verfügen. Alle Wald-Eigenthümer, deren Wälder in Gefahr kommen könnten, sind zur Beihilfe verpflichtet, und müssen den Anordnungen der politischen Behörde, welche hierin selbst zu Zwangsmaßregeln befugt ist, unbedingte Folge leisten. Die Kosten sind von den betheiligten Wald-Eigenthümern nach Maßgabe der geschützten Waldflächen zu tragen.

Rozdział IV.

O służbie do ochrony lasów.

§. 52.

Osobom, ustanowionym do zarządu lasami (§. 22.), należy dodać odpowiednie personale do ochrony i dozoru lasów, według zwyczaju krajowego.

Jeżeli o to powstają wątpliwości i spory, a względy publiczne tego wymagają, Rząd krajowy winien nakazać stosowne kroki, mając wzgląd na zachodzące stosunki.

Całe to personale, jeżeli jest ustanowioném przez rząd lub gminy, winno w każdym przypadku złożyć przysięgę przed władzami politycznemi, co do zarządu i ochrony lasów; jeżeli zaś jest ustanowioném przez właścicieli lasów prywatnych, wtedy tylko, jeżeli ciż ostatni żądają tego dla korzyści z tém połączonych.

A. Rota przysięgi znajduje się w załączonym formularzu *A*.

§. 53.

Osoby, które dla ochrony lasów złożyły przysięgę według §. 52., uważanemi będą za straż publiczną, używają w tym względzie wszystkich praw, opartych na ustawach, służących osobom urzędowym i strażom cywilnym, i mogą w służbie nosić broń zwykłą. Każdy obowiązany jest słuchać wezwań, czynionych mu w interesie służby.

§. 54.

Personale leśnicze nie może czynić użytku z broni, oprócz w przypadku koniecznéj obrony sprawiedliwéj.

Ażeby takowe poznaném i jako straż publiczna szanowaném było, obowiązaném jest nosić w służbie ubiór służbowy przepisany, albo też wyszczególniającym sposobem odznaczać się pokryciem głowy lub przepaską na ramieniu podaną do publicznéj wiadomości powiatu.

§. 55.

Personale leśne, zaprzysiężone urzędownie, obowiązaném jest wydalić z lasu każdego, kogo tylko spotka w lesie zewnątrz dróg publicznych, jeżeli obecność jego w lesie daje powód do obawy o bespieczeństwo publiczne, lub o własność lasu.

Jeżeli spotka kogo w lesie zewnątrz dróg publicznych z narzędziami, których się używa zwyczajnie do zbiérania lub wyprowadzenia drzewa (z siekierami, piłami, narzędziami ręcznemi wszelkiego rodzaju i t. p.), wówczas odbierze mu te narzędzia, jeżeli się nie może usprawiedliwić dla czego je z sobą wziął, i oddać je do funduszu miejscowego ubogich.

IV. Abschnitt.

Vom Forstschutzdienste.

§. 52.

Dem Forstverwaltungs-Personale (§. 22) ist ein angemessenes Schutz- und Aufsichtspersonale nach Maßgabe des landesüblichen Gebrauches beizugeben.

In soferne darüber Zweifel und Anstände sich erheben, und öffentliche Rücksichten es erheischen sollten, hat die Landesstelle mit Beachtung aller Verhältnisse die angemessene Bestimmung zu treffen.

Dieses gesammte Personale ist, wo es vom Staate oder Gemeinden aufgestellt wird, jedenfalls, wo es aber Privatwaldbesitzer anstellen, nur wenn die Letzteren, um der damit verbundenen Vortheile theilhaftig zu werden, es verlangen, für den Forstverwaltungs- und Forstschutzdienst von den politischen Behörden in Eid und Pflicht zu nehmen.

Die Eidesformel enthält das beiliegende Formulare A. A.

§. 53.

Das auf den Forstschutzdienst nach §. 52 beeidete Personale wird im Forstdienste als öffentliche Wache angesehen, genießt in dieser Beziehung alle in den Gesetzen gegründeten Rechte, welche den öbrigkeitlichen Personen und Zivilwachen zukommen, und ist befugt im Dienste die üblichen Waffen zu tragen. Jedermann ist gehalten, seinen dienstlichen Aufforderungen Folge zu leisten.

§. 54.

Von den Waffen darf das Forstpersonale nur im Falle gerechter Nothwehr Gebrauch machen.

Damit dasselbe erkannt, und als öffentliche Wache geachtet werden könne, hat es im Dienste das vorgeschriebene Dienstkleid zu tragen, oder wenigstens durch bezeichnende und zur öffentlichen Kenntniß des Bezirkes gebrachte Kopfbedeckung oder Armbinde sich kenntlich zu machen.

§. 55.

Das ämtlich beeidete Forstpersonale ist verpflichtet, jeden außer den öffentlichen Wegen im Forste Betretenen, wenn sein Aufenthalt im Walde zu Besorgnissen für die öffentliche Sicherheit oder das Wald-Eigenthum Anlaß gibt, aus dem Forste hinauszuweisen.

Wird Jemand im Forste außer den öffentlichen Wegen mit Werkzeugen betreten, welche gewöhnlich zur Gewinnung oder Bringung der Forstprodukte verwendet werden (Hacken, Sägen, Handgeräthe jeder Art 2c.), so sind ihm diese Werkzeuge, falls er deren Mitnahme nicht zu rechtfertigen vermag, abzunehmen, und dem Orts-Armenfonde zuzuweisen.

§. 56.

Jeżeli spotkany w lesie podejrzanym jest, iż popełnił przestępstwo leśne, natenczas można mu zabrać znalezione przy nim produkta leśne.

§. 57.

Osoby nieznajome, schwytane na uczynku przestępstwa, lub o przestępstwo podejrzane, należy przytrzymać, osoby zaś znajome, na uczynku schwytane, wtedy tylko, jeżeli się opiérają straży leśnéj, takową łżą, lub na nią się porywają, tudzież jeżeli nie mają stałego mieszkania, lub bardzo znacznych przestępstw się dopuściły.

Osoby ujęte należy bezzwłocznie oddać władzy właściwéj.

§. 58.

Jeżeliby schwytany na gorącym uczynku zbiegł, można go ścigać także i poza lasem, i odebrać mu skradziony produkt leśny.

Rozdział V.

O przestępstwach przeciw bespieczeństwu własności leśnéj; o władzach ustanowionych do dochodzenia i karania onychże, równie jak wszystkich innych w tymże patencie określonych przestępstw, tudzież o postępowaniu, jakie przytém zachować należy.

§. 59.

Nadwerężenia bespieczeństwa własności leśnéj, przewidziane w powszechnéj ustawie karnéj, będą sądzone i karane według téjże ustawy.

§. 60.

Oprócz przestępstw osób, prawo służebności mających (§. 18.), tudzież oprócz czynności i opuszczeń zakazanych, wymienionych w §. 44. aż łącznie do §. 51., należy uważać i karać jako przestępstwa leśne następujące jeszcze czynności, jeżeli nie podpadają pod zastosowanie powszechnéj ustawy karnéj, lub jeżeli były dopełnionemi bez przyzwolenia właściciela lasu lub jego zastępcy, albo też wbrew ustanowionym warunkom:

1. Zbiéranie patyków, odłamków, lub trzasek.

2. Naciesanie stojącego drzewa i drążków, nawiercanie onegoż, nakarbowanie, łażenie na drzewa za pomocą haków żelaznych, uszkodzenie zrządzone przez wywożenie drzewa i kamieni, tłuczenie i bicie drzew i obłupywanie onychże z kory.

§. 56.

Ist ein im Forste Betretener eines vollbrachten Waldfrevels verdächtig, so können die allenfalls vorgefundenen verdächtigen Forstprodukte mit Beschlag belegt werden.

§. 57.

Beim Frevel auf der That betretene, oder des Frevels verdächtige unbekannte Personen sind festzunehmen, auf dem Frevel betretene bekannte Personen aber nur dann, wenn sie sich dem Forstpersonale widersetzen, es beschimpften oder sich an ihm vergriffen; ferner, wenn sie keinen festen Wohnsitz haben, oder sehr bedeutende Frevel verübten.

Die festgenommenen Personen sind ohne Verzug der kompetenten Behörde zu übergeben.

§. 58.

Im Falle als der auf frischer That Betretene entfloh, kann er auch außer den Forsten verfolgt, und das von ihm entwendete Forstprodukt mit Beschlag belegt werden.

V. Abschnitt.

Von den Uebertretungen gegen die Sicherheit des Wald-Eigenthumes, den zur Untersuchung und Bestrafung derselben, sowie aller übrigen in diesem Patente festgestellten Uebertretungen bestimmten Behörden und dem dabei zu beobachtenden Verfahren.

§. 59.

Diejenigen Verletzungen der Sicherheit des Wald-Eigenthumes, welche in dem allgemeinen Strafgesetze vorgesehen sind, werden nach eben diesem Gesetze beurtheilt und behandelt.

§. 60.

Nebst den Uebertretungen der Eingeforsteten (§. 18) und den in den §§. 44 bis einschließlich 51 bezeichneten unerlaubten Handlungen und Unterlassungen, sind auch noch nachstehende Handlungen, in soweit auf dieselben das allgemeine Strafgesetz keine Anwendung findet, und falls sie ohne Zustimmung des Wald-Eigenthümers oder dessen Stellvertreters, oder den festgesetzten Bedingungen entgegen ausgeübt werden als Forstfrevel anzusehen und zu bestrafen:

1. Das Sammeln von Raff- und Klaub- oder Leseholz.

2. Das Anhacken und Anplätzen oder sogenannte Ankosten stehender Bäume und Stangenhölzer, das Anbohren derselben, das Einhauen von Kerben, Besteigen mittelst Steigeisen, die Beschädigung durch Weiterförderung von Holz und Steinen (Anpirschen), das Beklopfen und Anschlagen an dieselben und ihre Entrindung (Streifenziehen, Anlachen, Ringeln).

3. Przywłaszczenie sobie kory z drzew leżących na ziemi, odkrywanie korzeni drzew, karczowanie, odrębywanie, odcinanie i obrywanie wierzchołków, gałęzi i gałązek, tudzież osmykanie z liści.

4. Wykopywanie, wyrębywanie lub wyciąganie i wszelkie innego rodzaju uszkodzenie młodych latorośli, drzew i krzewów, tudzież zbiéranie rózg na miotły, prętów, kijów i innych drobnych gatunków drzewa.

5. Zbiéranie soków z drzewa (żywicy, terpentyny, soku brzozowego i jaworowego), owoców leśnych (nasienia leśnego, płonek, jagód), grzybów i spróchniałków, tudzież kopanie korzeni.

6. Nieprawne zbiéranie podściołu każdego rodzaju (liści, szpilek, chwastów, mchu i t. p.), w szczególności zaś zbiéranie takowych siekierami i grabiami żelaznemi, przywłaszczanie ziemi, gliny, torfu, kamieni, gipsu i innych płodów mineralnych; wykopywanie darni, koszenie, ścinanie i wyskubywanie trawy leśnéj, ziół i innych roślin, służących do uprawy drzewa.

7. Pozostawanie w lesie wbrew przeciw wyraźnemu zakazowi służby leśniczéj §. 55.; robienie nowych dróg i kładek, lub używanie dróg już zarzuconych, robienie spustów, odprowadzanie wody do lasów sąsiedzkich, zakładanie węglarni i wszelkie inne używanie gruntu leśnego.

8. Niepozwolone wpędzanie bydła do lasów obcych w ogólności, tudzież wpędzanie większéj liczby innego gatunku lub innego wieku bydła; używanie paszy leśnéj na innych miejscach i w innym czasie, jak jest pozwolaném.

§. 61.

Kto bez upoważnienia lub bez pozwolenia, albo wbrew ustanowionym warunkom czyni zbiórkę patyków i odłamków w lesie, może być przymuszonym do oddania nazbiéranego już drzewa; narzędzia i przyrządy, które nieprawnie miał przy sobie, przepadają na rzecz funduszu ubogich miejsca, w którego okręgu czyn karygodny popełnionym został. W razie powtórnego przekroczenia, nastąpi kara aresztu od jednego do trzech dni.

§. 62.

Jeżeli ani przepisy powszechne karne, ani postanowienia §§. 44. do 51. łącznie, równie jak §. 61. nie mają zastosowania, należy czynności, które w §. 60. uznane zostały za przestępstwa leśne, a zatém także przestąpienia prawo służebnictwa mających (§. 18.) ukarać w miarę okoliczności winę łagodzących

3. Die Zueignung von Rinde am Boden liegender Bäume, die Entblößung von Baumwurzeln, das Stockroden, dann das Abhauen, Abschneiden und Abreißen von Gipfeln, Aesten und Zweigen, sowie das Abstreifen von Laub (Schneiteln oder Schnatten, Grassethauen, Laubstreifen).

4. Das Ausgraben, Aushauen oder Ausziehen und jede anderweitige Beschädigung junger Baum- und Strauchpflanzen, dann die Gewinnung von Besenreis, Gerten, Wieden, Stöcken, Reifstangen und anderen kleinen Holzsorten.

5. Das Sammeln von Baumsäften (Harz, Terpenthin, Birken- und Ahornsaft), von Waldfrüchten (Holzsamen, Waldobst, Beeren), von Schwämmen und Baummoder, sowie das Wurzelgraben.

6. Die unberechtigte Gewinnung von Bodenstreu jeder Art, (Laub, Nadeln, Unkräuter, Moos ꝛc.), ganz besonders die Sammlung derselben mit Hauen und eisernen Rechen; die Zueignung von Erde, Lehm, Torf, Steinen, Gyps und anderen mineralischen Stoffen, das Rasen-Abschälen (Plaggenhauen, Molten), dann das Mähen, Abschneiden und Ausrupfen von Waldgras, Kräutern und anderen Gewächsen, welche keine Forstkulturpflanzen sind.

7. Das Verbleiben im Walde gegen die ausdrückliche Weisung des Forstpersonales §. 55, die Bildung neuer und die Benutzung außer Gebrauch gesetzter Wege und Stege, die Anlage von Erdgefährten (Erdriesen), die Ableitung von Wässern in nachbarliche Waldungen, die Anlage von Kohlstätten und jede anderweitige Benützung des Waldbodens.

8. Der unberechtigte Vieh-Eintrieb in fremde Wälder überhaupt, dann der Eintrieb einer größeren Anzahl anderer Gattung oder Altersklasse des Viehes, die Benützung der Waldweide an anderen Orten und zu einer anderen Zeit, als die ertheilte Bewilligung gestattet.

§. 61.

Wer ohne Berechtigung, oder ohne Erlaubniß, oder den festgesetzten Bedingnissen entgegen, Raff- und Klaubholz sammelt, kann zur Zurücklassung des bereits gesammelten Holzes gezwungen werden, die unerlaubter Weise mitgenommenen Werkzeuge und Handgeräthe verfallen dem Armenfonde des Ortes, in dessen Bezirke die strafbare Handlung begangen wurde. In Wiederholungsfällen hat eine Arreststrafe von Ein bis drei Tagen einzutreten.

§. 62.

In soferne nicht die allgemeinen Strafvorschriften oder die Bestimmungen der §§. 44 bis einschließlich 51, dann des §. 61 einzutreten haben, sind die im §. 60 als Forstfrevel erklärten Handlungen, also auch die Uebertretungen der Eingeforsteten (§. 18) nach Verhältniß der Milderungs- oder Erschwerungsgründe mit einem bloßen Ver-

lub obciążających, albo naganą tylko, albo też aresztem od jednego do dni cztérnastu, lub karą pieniężną od pięciu do pięćdziesięciu złr. m. k.

§. 63.

Jeżeli bydło do obcych lasów nieprawnie wpędzoném, lub tamże puszczoném zostało, natenczas właściciel lasu, lub jego zastępca (personale leśne) nie ma w powszechności (§. 65.) prawa zabijać go. Może je tylko odpowiednim sposobem wypędzić, lub jeżeli poniósł szkodę, zająć tyle sztuk bydła, ile do wynagrodzenia szkody swéj uznaje być dostateczném. Pastuch, dodany bydłu, może być zmuszonym, aby takowe natychmiast odpędził.

§. 64.

Właściciel lasu, lub jego zastępca, winien jest pogodzić się z właścicielem bydła zajętego w przeciągu dni 8, albo też równocześnie przy uczynieniu doniesienia o czynności ulegającéj karze, jaka przez wpędzenie bydła przez pastucha popełnioną została, do władzy w téj mierze właściwéj (§. 68.), zanieść oraz do niéj żądanie swoje o wynagrodzenie szkody, w przeciwnym bowiem razie zwrócić winien bydło zajęte. Do szkody, która ma być wynagrodzoną, policzyć należy także wydatki, poniesione przez zajęcie i zaopatrywanie bydła zajętego (w szczególności zapłatę ludziom użytym i potrzebnym do zapędzenia bydła).

Bydło zajęte zwrócić należy także i wtedy, jeżeli jego właściciel stosowne stawi zabespieczenie. Jeżeli właściciel bydła zajętego jest nieznajomym, lub nie był popełnionym czyn ulegający karze, wówczas winien poszkodowany w razie rzeczonym wynieść żądanie o wynagrodzenie szkody przed sędziego cywilnego.

§. 65.

Jeżeli nie można zająć kóz, owiec, świń i drobiu, natenczas wolno takowe zastrzelić, na co przy ukaraniu winowajców wzgląd mieć należy. Bydło zabite, należy zostawić właścicielowi onegoż na miejscu.

§. 66.

Jeżeli będzie udowodnioném, iż bydło tylko przez ukrycie w sąsiednim lesie schronionem być mogło przed grożącém niebespieczeństwem, (przed zaspami śnieżnemi, gwałtowną burzą, gradobiciem etc. etc.), natenczas wpędzenie bydła nie ulega karze. Uszkodzenia przez to wyrządzone należy jednakże wynagrodzić.

§. 67.

Pastuchy, działający wbrew przepisom leśnym, karanymi będą według §. 62.

weise zu ahnden, oder mit Arrest von einem bis 14 Tagen, oder mit 5 bis 50 fl. Konvenzions-Münze zu bestrafen.

§. 63.

Wird Vieh unberechtigter Weise in fremde Wälder getrieben, oder aus Unachtsamkeit dahin gelassen, so ist der Wald-Eigenthümer oder dessen Stellvertreter (das Forstpersonale) in der Regel (§. 65) zwar nicht berechtiget, es zu tödten, er kann es aber durch anpassende Gewalt verjagen, oder wenn er dadurch Schaden gelitten hat, das Recht der Privatpfändung über so viele Stücke Viehes ausüben, als zu seiner Entschädigung hinreicht. Der dem Viehe etwa beigegebene Hirt kann verhalten werden, dasselbe ohne Verzug wegzubringen.

§. 64.

Der Waldeigenthümer oder dessen Stellvertreter hat sich aber binnen 8 Tagen mit dem Eigenthümer des gepfändeten Viehes abzufinden, oder gleichzeitig mit der Anzeige der durch den Viehtrieb etwa begangenen strafbaren Handlung bei der zu dem Verfahren hiefür kompetenten Behörde (§. 68) auch sein Begehren um Schaden-Ersatz anzubringen, widrigens das gepfändete Vieh zurückzustellen. In den zu vergütenden Schaden sind auch die Auslagen einzurechnen, welche die Pfändung und die Verpflegung des gepfändeten Viehes (insbesondere die Bezahlung der zum Abtriebe aufgebotenen und erforderlich gewesenen Leute u. s. w.) verursachten.

Das gepfändete Vieh muß aber auch dann zurückgestellt werden, wenn der Eigenthümer desselben eine angemessene Sicherheit leistet. Ist der Eigenthümer des gepfändeten Viehes unbekannt, oder wurde keine strafbare Handlung begangen, so hat der Beschädigte in dem erwähnten Falle das Begehren auf Schaden-Ersatz bei dem Zivilrichter anzubringen.

§. 65.

Kann die Pfändung von Ziegen, Schafen, Schweinen und Federvieh nicht geschehen, so ist es gestattet, dieselben zu erschießen, worauf bei der Bestrafung der Frevler angemessene Rücksicht zu nehmen kommt. Das getödtete Vieh ist an Ort und Stelle für den Eigenthümer desselben zurückzulassen.

§. 66.

Wenn nachweislich das Vieh nur durch Bergung in einem benachbarten Walde drohender Gefahr entzogen werden konnte (Schneeflucht, Bergung bei heftigen Gewittern, Hagelschlag 2c. 2c.), so ist der vollführte Vieh-Eintrieb nicht strafbar. Hiebei verursachte Beschädiegungen sind jedoch zu vergüten.

§. 67.

Hirten, welche den forstgesetzlichen Bestimmungen zuwider handeln, sind nach §. 62 zu bestrafen.

Ktokolwiek zrywa, niszczy, lub w jakibądź sposób uszkadza albo psuje znaki, służące do ogrodzenia, winien wynagrodzić szkodę, i oprócz tego ulegnie za przestępstwo leśne karze aresztu od 1 do dni 3, lub karze pieniężnéj od 5 do 15 złr. m. k., jeżeli przez to nie popełni czynu, który karanym być ma według powszechnych ustaw karnych.

§. 68.

Postępowanie względem wszystkich tych karygodnych czynności, popełnionych przeciw bespieczeństwu własności leśnéj, które ulegają karze według powszechnych ustaw karnych, prowadzić będą sądy karne w miarę istniejących ustaw.

Jeżeli zaś takowe czynności nie są niczém inném, jak tylko wyżwyrażonemi przestępstwami (przestępstwami leśnemi §§. 60—67), lub też przestępstwami przeciw przepisom, wydanym co do spławu drzewa i budów spławnych (§. 44), natenczas postępowanie karne i osądzenie przestępców należy do władz politycznych, równie jak to jest postanowioném względem przestępstw posiadaczy lasów (§. 18), tudzież względem czynności i opuszczeń zakazanych w §. 44. aż łącznie do §. 51.

§. 69.

Śledztwo przeciw takim przestąpieniom rozpocząć należy nie tylko na żądanie poszkodowanego, albo na doniesienie urzędnika lub sługi ustanowionego i urzędownie zaprzysiężonego do dozoru lasów, pól, winnic i tym podobnych, czy to publicznie przez gminę, czy też przez osobę prywatną (personale dozoru leśnego §. 52, stróże pól, ogrodów i winnic), tudzież na doniesienie urzędnika lub sługi powszechnych władz bespieczeństwa, w szczególności żandarmów i strażników finansowych, lecz wtenczas także, gdy władza polityczna w jakikolwiekbądź inny sposób otrzyma wiadomość o popełnioném przestępstwie leśném.

§. 70.

Rzeczonym osobom wolno będzie czynić doniesienia podobne pojedynczo za każdym razem osobno, ustnie lub na pismie, albo też w wykazie co miesiąc podać się mającym do władzy politycznéj tego okręgu, w którym przestępstwo popełnioném zostało; któryto wykaz wypełnić należy według formularza załą-

B. czonego pod *B.*

Zgodnie z temi wykazami, nie będzie się nawet prowadzić formalnego protokółu przy śledztwie karném, jak najspieszniéj rozpocząć się mającém, lecz

C. należy takowe w głównych tylko punktach zamieścić według formularza *C.* w rejestr karny, a stronom interesowanym na żądanie zamiast odpisów wyroku, wydać wyciąg z tego rejestru.

Jedermann, der Hegezeichen abreißt, zerstört, oder wie immer beschädiget oder verdirbt, ist verbunden, hiefür Ersatz zu leisten, und soll außerdem, in soferne dadurch nicht eine nach dem allgemeinen Strafgesetze zu ahndende strafbare Handlung begangen wird, als Forstfrevler mit Arrest von Einem bis zu drei Tagen, oder mit einer Geldstrafe von 5 bis 15 fl. Konvenzions-Münze belegt werden.

§. 68.

Das Verfahren hinsichtlich aller jener strafbaren Handlungen gegen die Sicherheit des Wald-Eigenthumes, welche nach den allgemeinen Strafgesetzen zu ahnden sind, ist von den Strafgerichten nach Maßgabe der bestehenden Gesetze zu pflegen.

Wenn sich indeß derlei Handlungen nur als die eben angeführten Uebertretungen (Forstfrevel §§. 60—67), oder als Uebertretungen der, für die Holztrift und Triftbauten festgesetzten Bestimmungen (§. 41) darstellen, so steht das Strafverfahren und die Aburtheilung der Uebertreter den politischen Behörden ebenso zu, wie dieß in Betreff der Uebertretungen der Waldbesitzer (§. 18) und der in den §§. 44 bis einschließlich 51 bezeichneten unerlaubten Handlungen und Unterlassungen festgesetzt ist.

§. 69.

Das Verfahren gegen diese Uebertretungen ist nicht nur auf Verlangen des Beschädigten, oder auf die Anzeige eines zur Aufsicht über die Wälder, Felder, Weingärten und dergleichen öffentlich von einer Gemeinde oder auch von Privaten bestellten und ämtlich beeideten Beamten oder Dieners (Forst-Aufsichtspersonale (§. 52), Feld-, Garten-, Weinhüter u. dgl.), ferner eines Beamten oder Dieners der allgemeinen Sicherheitsbehörden, insbesondere der Gensd'armen und Finanzwächter einzuleiten und durchzuführen, sondern auch dann, wenn die politische Behörde auf was immer für eine andere Weise von dem begangenen Forstfrevel Kenntniß erhält.

§. 70.

Den genannten Personen steht frei, diese Anzeigen entweder einzelnweise von Fall zu Fall mündlich oder schriftlich, oder von Monat zu Monat mittelst einer Liste an die politische Behörde des Bezirkes, in welchem die Uebertretung vorfiel, zu erstatten, welche nach der, im Anhange unter B vorgezeichneten Form auszufüllen ist. **B.**

In Uebereinstimmung mit diesen Listen ist auch bei der so schnell als möglich vorzunehmenden Strafverhandlung selbst kein förmliches Protokoll aufzunehmen, sondern dieselbe nur mit den Hauptpunkten in das nach dem Formulare C zu führende Strafregister einzutragen, und den Betheiligten, statt der Urtheils-Abschriften, bloß auf ihr Verlangen einen Auszug aus diesem Register mitzutheilen. **C.**

§. 71.

Przeciw wyrokom wydanym z powodu takich przestępstw, tudzież z powodu przestępstw posiadaczy lasów (§. 18.), niemniéj z powodu czynności i opuszczeń zakazanych w §§. 44. aż łącznie do 51., otwarte stoją do władz politycznych wyższych te środki prawne, jakich dopuszczają ustawy istniejące o przestępstwach (§. 77).

Rozdział VI.

O postanowieniach co do wynagrodzenia szkody w lasach zrządzonéj.

§. 72.

Ktokolwiek stał się winnym czynu karygodnego przeciw bespieczeństwu własności leśnéj, winien jest wynagrodzić pokrzywdzonemu posiadaczowi lasu wszelką szkodę, a zatém nie tylko wartość produktu leśnego skradzionego, lecz także pośrednią szkodę, którą wyrządził przez przeszkodzenie lub zmniejszenie siły produkcyjnéj lasu.

§. 73.

Ażeby władze mogły powziąć z pewnością kwotę szkody, obowiązana jest służba leśnicza oceniać ro zaj i wielkość szkody, według zasad załączonych w dodatku *D.*

D.

Szczegóły podane przez dozorujące personale leśnicze, potwierdzi lub sprostuje przełożony nad nią urzędnik leśniczy.

§. 74.

Jeżeli służba dozorująca leśnicza nie stoi pod kierunkiem urzędników leśnych, lub jeżeli doniesienie o poszkodowaniu uczynione będzie przez inne osoby, nie zaś przez wspomnione personale dozorujące, natenczas władza polityczna powołać winna do oszacowania szkody jednego z najbliższych urzędników leśniczych, lub w braku takich urzędników, innego biegłego bezstronnego, który osobną ku temu przysięgę złożyć winien.

§. 75.

Jeżeli powstaną ważne zarzuty przeciw realności w oszacowaniu szkody, wówczas władza polityczna obowiązaną jest rozkazać dochodzenie i oszacowanie szkody przez swego delegowanego na miejscu, z przybraniem dwóch bezstronnych, przez nią wybranych biegłych.

§. 76.

W każdym okręgu władzy politycznéj, a według potrzeby nawet w pojedynczych jéj częściach, obowiązane są władze polityczne, w porozumieniu

§. 71.

Gegen Erkenntnisse, welche über derlei Uebertretungen, sowie jene der Waldbesitzer (§. 18) und der in den §§. 44 bis einschließlich 51 bezeichneten unerlaubten Handlungen und Unterlassungen gefällt wurden, stehen jene Rechtsmittel an die höheren politischen Behörden offen, welche die bestehenden Gesetze über Uebertretungen zulassen (§. 77).

VI. Abschnitt.

Von den Waldschadenersatz-Bestimmungen.

§. 72.

Wer sich einer strafbaren Handlung gegen die Sicherheit des Wald-Eigenthumes schuldig machte, hat dem beschädigten Waldbesitzer vollen Ersatz zu leisten, daher nicht bloß den Werth des etwa entwendeten Forstproduktes, sondern auch den mittelbaren Verlust zu vergüten, welcher durch Störung oder Minderung der Erzeugungsfähigkeit des Waldes allenfalls verursacht worden ist.

§. 73.

Damit die Behörden den Betrag des Schadens mit Zuverläßigkeit entnehmen können, haben die Forstbediensteten die Art und Weise, so wie die Größe der Beschädigung nach den in der Beilage D enthaltenen Grundsätzen zu beurtheilen. D.

Die Angaben des Aufsichts-Personales sind von den ihm vorgesetzten Forstbeamten zu bestätigen oder zu berichtigen.

§. 74.

Steht das Forst-Aufsichts-Personale nicht unter der Leitung von Forstbeamten, oder wird die Anzeige von Beschädigungen durch andere Personen als das gedachte Forst-Aufsichts-Personale gemacht, so soll die politische Behörde zur Schätzung des Schadens einen der nächsten Forstbeamten, oder, in Ermanglung von Forstbeamten, einen anderen unparteiischen, hiefür besonders zu beeidigenden Sachverständigen berufen.

§. 75.

Ergeben sich gegründete Bedenken gegen die Richtigkeit der Schätzung eines Schadens, so hat die politische Behörde durch ihren Abgeordneten denselben an Ort und Stelle durch von ihr gewählte beeidete unparteiische Sachverständige, wovon regelmäßig und nach Thunlichkeit zwei beizuziehen sind, erheben und schätzen zu lassen.

§. 76.

Für jeden Bezirk einer politischen Behörde und nach Erforderniß auch für einzelne Theile desselben ist ein Waldschadenersatz-Tarif, welcher der Bemessung der Ersätze

z biegłymi, zaraz po ogłoszeniu niniejszéj ustawy, ułożyć taryfę wynagrodzenia szkód leśnych, według zasad, wyrażonych w załączeniu *D.*, mającą służyć za podstawę przy oznaczeniu wynagrodzenia. Taryfę tę zmienić należy, jeżeli w biegu czasu ceny drzewa doznały znacznéj zmiany, jednakże wolno jest poszkodowanym wystąpić na zwykłéj drodze prawa, jeżeli w pojedynczych przypadkach żądają większego wynagrodzenia za szkodę i takową udowodnić mogą.

Rozdział VII.
O instancyach.

§. 77.

Ktokolwiek mieni się być pokrzywdzonym przez rozkaz, wydany na mocy niniejszéj ustawy leśnéj przez niższą władzę polityczną, może przeciw onemuż założyć rekurs do wyższéj władzy politycznéj. Jeżeli rozporządzenie rekurowane obejmuje w sobie nałożenie kary (§§. 2, do 18, 41, 44, 45, 48, 50, 60, 61, 62, i 67), natenczas §. 71. ma wejść w zastosowanie.

Zresztą stanowi się następujące przepisy co do odwołań pozwolonych na mocy niniejszéj ustawy:

a) Jeżeli rozstrzygnienie wydaném było przez władzę polityczną najniższą (§§. 9, 18, 23 24), wówczas rekurs założonym być musi do władzy politycznéj krajowéj, a w trzeciéj instancyi do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które zawsze, t. j. także w przypadkach pod *b)*, *c)* i *d)* wyrażonych, rozstrzygać będzie tylko w porozumieniu z Ministerstwem Kultury krajowéj i Górnictwa.

Z powodów ważnych, do których w szczególności należy uniknienie kosztów, może władza obwodowa otrzymać od władzy krajowéj ogólne lub szczegółowe upoważnienie do rozstrzygania zamiast niéj w drodze delegacyi; przeciw temu rozstrzygnieniu służy prawo rekursu do Ministerstwa, jednakże przez władzę krajową, która swoję opinię przyłączyć winna.

b) Jeżeli władza krajowa powołaną jest do rozstrzygnienia w piérwszéj instancyi, (§§. 2, 9, 20, 25, 26, 30), natenczas rekurs idzie do władzy krajowéj i do Ministeryum Spraw Wewnętrznych.

c) Jeżeli piérwsze rozstrzygnienie zostawione jest władzy politycznéj krajowéj (§§. 21, 26, 30), natenczas dalszy rekurs tylko do rzeczonego Ministeryum ma miejsce, od którego dalsze powołanie nawet w tym przypadku miejsca nie ma, jeżeli

zur Grundlage zu dienen hat, von den politischen Behörden im Einvernehmen von Sachverständigen nach den, in der Beilage D angeführten Grundsätzen, gleich nach der Kundmachung dieses Gesetzes, auszufertigen, welcher wieder zu erneuern ist, wenn im Laufe der Zeit die Holzpreise eine bedeutende Aenderung erfahren haben, doch steht es dem Beschädigten, welcher in einzelnen Fällen einen größeren Schaden-Ersatz, als im Tarife festgesetzt ist, ansprechen und erweisen zu können glaubt, frei, den ordentlichen Rechtsweg zu ergreifen.

VII. Abschnitt.

Von dem Instanzen-Zuge.

§. 77.

Wer sich durch eine in Gemäßheit dieses Forstgesetzes erlassene Verfügung einer unteren politischen Behörde gekränkt erachtet, kann dagegen an die höhere politische Behörde den Rekurs ergreifen. Enthält der zu berufende Erlaß ein Straf-Erkenntniß (§§. 2 bis 18, 41, 44, 45, 48, 50, 60, 61, 62 und 67) so hat der §. 71 in Anwendung zu kommen.

Uebrigens gelten für die in diesem Gesetze zugestandenen Berufungen nachfolgende Bestimmungen:

a) Stand die Entscheidung der untersten politischen Behörde zu (§§. 9, 18, 23, 24), so hat der Rekurs an die politische Landesbehörde und in dritter Instanz an das Ministerium des Innern Statt, welches letztere jedoch stets, d. i. auch in den unter b), c) und d) vorkommenden Fällen nur nach gepflogenem Einvernehmem mit dem Ministerium für Landeskultur und Bergwesen, die Entscheidung erläßt.

   Aus wichtigen Gründen, wozu insbesondere die Vermeidung von Kosten gehört, kann die Kreisbehörde von der Landesbehörde entweder im Allgemeinen oder in einzelnen Fällen die Ermächtigung erhalten, für Letztere im Delegazionswege zu entscheiden, gegen welche Entscheidung die Berufung an das Ministerium, jedoch durch die Landesbehörde, welche ihr Gutachten beizufügen hat, gerichtet werden muß.

b) In soferne eine Kreisbehörde zur Entscheidung in erster Instanz berufen ist (§§. 2, 9, 20, 25, 26, 30), so geht der Beschwerdezug an die Landesbehörde und das Ministerium des Innern;

c) ist die erste Entscheidung der politischen Landesbehörde vorbehalten (§§. 21, 26 und 30), so findet ein weiterer Rekurs nur an das genannte Ministerium Statt, von welchem eine weitere Berufung auch in dem Falle nicht mehr Platz greift, wenn

d) jemu pozostawioném zostało prawo rozstrzygania bezpośredniego (§§. 2, 26 i 30).

Co się tycze władzy, do której, tudzież czasu, w którym rekurs podanym być ma, obowiązują w tym przedmiocie powszechne przepisy polityczne.

Dan w Naszém Cesarskiém głównem i stołecznem mieście Wiédniu dnia trzeciego Grudnia, roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego drugiego, panowania Naszego w roku piątym.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Thinnfeld** m. p.

Z najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

d) demselben die unmittelbare Entscheidung überlassen ist, (§§. 2, 26 und 30).

Was die Behörde, bei welcher, und die Zeit, binnen welcher ein Rekurs zu überreichen ist, anbelangt, so gelten die allgemeinen politischen Vorschriften.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien, am dritten des Monates Dezember im Eintausend achthundert zweiundfünfzigsten, Unserer Reiche im fünften Jahre.

Franz Joseph m. p. (L. S.)

Gr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Thinnfeld** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

Załączenia.

Załączenie A. Formularz.

Rota przysięgi dla personale leśniczego.

Przysięgam, iż zawsze z jak największą starannością i wiernością strzedz i chronić będę powierzoną dozorowi memu własność lasu; iż bez względu na osobę, doniosę sumiennie o wszystkich tych, którzy w jakibądź sposób szkodę w nim wyrządzić chcą, lub w rzeczy saméj szkodę wyrządzają; iż w miarę potrzeby zajmę im sposobem prawnym rzeczy lub ich samych; iż bez winy, nikogo fałszywie nie zaskarżę, ani nań podejrzenia nie rzucę; iż wszelką szkodę oddalać, a wyrządzoną szkodę po sumieniu i jak najlepszéj wiadomości mojéj, donosić i szacować, równie jak jéj wynagrodzenia w drodze prawem wskazanéj żądać będę; iż wypełnienia obowiązków moich bez wiedzy i pozwolenia przełożonych moich, wyjąwszy nieuchronną przeszkodę, nigdy nie zaniedbam, i z powierzonego mi dobra, każdego czasu należyty rachunek zdawać będę. Tak mi Panie Boże dopomóż!

Beilagen.

Beilage A. Formulare.

Eidesformel für das Forstpersonale.

Ich schwöre das meiner Aufsicht anvertraute Wald-Eigenthum stets mit möglichster Sorgfalt und Treue zu überwachen und zu beschützen, alle diejenigen, welche dasselbe auf irgend eine Weise zu beschädigen trachten, oder wirklich beschädigen, ohne persönliche Rücksicht gewissenhaft anzuzeigen, nach Erforderniß in gesetzmäßiger Weise zu pfänden oder festzunehmen, keinen Unschuldigen fälschlich anzuklagen oder zu verdächtigen, jeden Schaden möglichst hintanzuhalten, und die verursachten Beschädigungen nach meinem besten Wissen und Gewissen anzugeben und abzuschätzen, sowie deren Abhilfe im gesetzlichen Wege zu verlangen, mich den mir aufliegenden Pflichten ohne Wissen und Genehmigung meiner Vorgesetzten, oder ohne unvermeidliche Verhinderung niemals zu entziehen, und über das mir anvertraute Gut jederzeit gehörig Rechenschaft zu geben; so wahr mir Gott helfe!

Załączenie *B*.

Formularz.

Wykaz miesięczny

przekroczeń przeciw bespieczeństwu własności lasów i przestępstw leśnych, które podpisany w ciągu miesiąca .... doniósł do wiadomości urzędu (władzy) ....

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko, stan, rzemiosło lub zatrudnienie i zamieszkanie obwinionego	Oznaczenie przekroczenia, o które obwiniony został zaskarżonym	Czas (dzień i godzina), kiedy, i miejsce, gdzie przekroczenie popełnioném zostało	Kto spotkał zaskarżonego, czy tenże schwytanym został na gorącym uczynku, lub obwinionym zostaje z innych spostrzeżeń, czy i którzy świadkowie zeznać to mogą, czy obwiniony przytrzymanym został, czy dał zastaw, i t. p.	Szkoda, w jaki sposób i w jakiéj wysokości takowa przez przekroczenie wyrządzoną została?	**Uwaga**

Monatsliste

der von dem Unterzeichneten .... im Laufe des Monates .... 18.......... entdeckten, und dem (der) angezeigten Uebertretungen gegen die Sicherheit des Wald-Eigenthumes und Forstfrevel.

Fortlaufende Post-Nr.	Vor- und Zuname, Stand, Gewerbe oder Beschäftigung und Aufenthaltsort des Angeschuldigten	Bezeichnung der Uebertretung, deren der Angeklagte beschuldiget wird	Zeitpunkt (Tag und Stunde) wann, und Ort, wo die Uebertretung begangen wurde	Angabe, wer den Angeschuldigten betreten habe, ob derselbe auf frischer That ergriffen, oder aus anderen Wahrnehmungen beschuldiget werde, ob und welche Zeugen dafür vorhanden seyen, ob der Angeschuldigte festgenommen wurde, ein Pfand gegeben hat u. dgl.	Angabe der Art und Größe des durch die Uebertretung verursachten Schadens	Anmerkung.

Załączenie *C.*

Formularz.

Wykaz kar

za przekroczenia przeciw własności lasów i przestępstwa leśne, które w urzędzie (u władzy)........... podpadły pod śledztwo karne.

Liczba porządkowa	Imię i nazwisko, wiek, stan, rzemiosło lub zatrudnienie i zamieszkanie obwinionego	Imię i nazwisko wiek, stan, rzemiosło i zamieszkanie osób występujących jako oskarżyciele, poszkodowani lub donosiciele	Oznaczenie przekroczenia, o które obwiniony zaskarżonym jest	Dokładne wyszczególnienie świadków, którzy za i przeciw zaskarżonemu zeznali	Oznaczenie tych okoliczności, które przez władzę (urząd) .... za udowodnione przyjęte zostały	Treść wyroku wydanego przez władzę (urząd) .... z własnoręcznym podpisem przełożonego i protokółującego	Wynagrodzenie przyznane wyrokiem	Uwaga

Beilage C. Formulare.

Straf=Register

über die bei dem (der)...................... zur strafgerichtlichen Verhandlung gekommenen Uebertretungen gegen die Sicherheit des Wald=Eigenthumes und Forstfevel.

Fortlaufende Post=Nr.	Vor= und Zuname, Alter, Stand, Gewerbe oder Beschäftigung und Aufenthaltsort des Angeschuldigten	Vor= und Zuname, Alter, Stand Gewerbe oder Beschäftigung und Aufenthaltsort der als Ankläger, Beschädigter oder Anzeiger aufgetretenen Personen	Bezeichnung der Uebertretung, deren der Angeklagte beschuldiget wurde	Genaue Angabe der Zeugen, welche für und wider den Angeschuldigten ausgesagt haben	Bezeichnung desjenigen, was von dem (der) .... als erwiesen angenommen wurde	Inhalt des von dem (der) .... gesprochenen Erkenntnisses, mit eigenhändiger Fertigung des Vorstandes und Protokollführers	Entschädigung, welche durch das Erkenntniß ausgesprochen worden ist	Anmerkung.

Załączenie *D.*

Zasady, według których taryfa wynagrodzenia szkód leśnych ma być sporządzoną i szkoda wynagrodzoną.

§. 1.

Przy ustanowieniu taryfy wynagrodzenia szkód leśnych, należy rozróżnić gatunki drzewa, jakoto:

1. Drzewo opałowe (na opał zwyczajny, na głownie, węgle, do czyszczenia rudy, na szczapy) i

2. drzewo budowlowe i wyrobowe (pnie, kręgi, kloce, drzewo na sprzęty i maszyny i t. d.).

Te dwa główne gatunki należy, stosownie do rodzaju drzew, jakie w pewném miejscu najwięcéj na wzgląd zasługują, sciągając w jeden oddział wszystkie te, które prawie równą wartość mają, podzielić według ich przymiotów na

a) gatunek najlepszy,

b) średni, i

c) najpośledniejszy.

Za każdy z tych gatunków niższych należy oznaczyć ceny leśne średnie, a to raz za jednę, a przy bardzo nizkich cenach drzewa, za więcéj stóp sześciennych stałéj masy drzewa, po odciągnieniu kosztów za scięcie i obrąbanie, drugi zaś raz naznaczyć te ceny za miejscowe miary sześcienne. Piérwsze ceny sciągają się do drzew stojących i mogących być ocenionemi jako pnie krągłe, przy doliczeniu kosztów obrobienia. Drugie ceny sciągają się do drzew sciętych i już potrzebnych, o ile takowe z powodu przekształcenia swego i wydarzających się przytém odpadków nie mogą być obrachowane jako drzewa krągłe. Drzewo skradzione w ciągu rąbania i przyrządzenia ma być uważaném tak, jak gdyby było już zupełnie porąbane.

§. 2.

Ceny leśne średnie innych produktów leśnych, sprzedawanych w pewnych miejscach za stałe ceny, tudzież ceny za zwyczajne ich miary, należy oznaczyć tak z policzeniem kosztów wydobycia, jak bez takowych.

Taryfy obejmować winny także zwyczajną płacę dzienną wyrobnika prostego, płacę za przywóz i wartość jednego morga paszy, według klas głównych jéj dobroci.

Beilage D.

Grundsätze, nach welchen der Waldschaden-Tarif zu entwerfen, und der Schaden-Ersatz zu leisten ist.

§. 1.

Das Holz ist bei Bestimmung des Waldschaden-Ersatz-Tarifes zu unterscheiden, als:

1. Feuerholz (Brenn-, Brand-, Kohl-, Rost- und Flammholz), und

2. Bau- und Werkholz (Stamm-, Rund- und Klotzholz, Nutzholz, Zeugholz, Maschinenholz rc.).

Diese beiden Hauptsorten sind ferner nach den örtlich berücksichtigungswerthen Holz-Arten, von welcher jedoch alle jene, die nahezu gleiche Werthe haben, in eine Abtheilung zusammenzufassen kommen, zu unterscheiden, und nach ihrer weiteren Beschaffenheit wieder in die

a) beste,

b) mittlere, und

c) geringste Sorte aufzulösen.

Für jede dieser Unter-Abtheilungen sind sodann die Wald-Durchschnittspreise, und zwar einmal für einen, oder bei sehr geringen Holzpreisen auch für mehrere Kubikschuhe solider Holzmasse, nach Abzug der Aufarbeitungs- und Fällungskosten, und das zweite Mal für die örtlichen Raummasse anzusetzen. Die ersteren Preise haben für stehendes und überhaupt als Rundholz leicht zu veranschlagendes Holz, unter Zurechnung etwaiger Bearbeitungskosten, in Anwendung zu kommen. Letztere gelten für das gefällte und bereits aufgearbeitete Holz, in soferne dieses wegen seiner Umformung und der dabei sich ergebenden Abfälle auf Rundholz nicht mehr leicht zurückgeführt werden kann. Holz, welches während der Aufarbeitung und Zurichtung entfremdet würde, ist so zu betrachten, als wäre es bereits gänzlich aufgearbeitet oder zugerichtet.

§. 2.

Die Wald-Durchschnittspreise der übrigen Forstprodukte sind, falls dieselben örtlich um bestimmte Preise veräußert werden, desgleichen für die gebräuchlichen Masse, und zwar sowohl mit, als ohne Gewinnungskosten, anzusetzen.

Die Tarife haben ferner den gemeinüblichen Taglohn des gewöhnlichen Arbeiters, die bestehenden Fuhrlöhne und den Werth eines Joches Hutweide nach den vorkommenden Hauptgüte-Klassen zu enthalten.

§. 3.

W razie kradzieży drzewa, wynagrodzoną być ma szkoda zawsze według cen w taryfie wyznaczonych, jeżeli przytém nie obcięto, lub nie obdarto wierzchołków, konarów lub gałęzi, albo jeżeli nie powybiérano, albo nie uszkodzono młodych latorośli.

Wspomnione ceny płacone będą:

1. pojedynczo, za

a) drzewo już ścięte i porąbane, lub przeznaczone do ścięcia, lub przypadkowo leżące na ziemi, albo drzewo połamane;

b) drzewa i drążki suche lub zupełnie martwe, lub jeszcze rozkrzewić się mogące, jeżeli wyjęte będą ze stanu zamkniętego, a nie należą do gatunków szczególną wartość mających, lub gdzieniegdzie tylko między innemi gatunkami porozsadzanych;

c) karczowania pni, jeżeli otwory przez to poczynione znowu zostały wyrównane, a pnie nie były potrzebne ku zabespieczeniu, ani się nie spodziéwano, iż na nowo puszczać będą.

2. Raz i pół tyle, za

a) drzewa i drążki rozkrzewienne, jeżeli dwa lub więcéj obocznych wyjęte zostały ze stanu zamkniętego, a przez to, oprócz widnego miejsca, nic więcéj się nie stało, lub jeżeli pojedynczo wyjętemi będą ze stanu widnego;

b) tu i owdzie pozostawione młode pnie i drzewa wysokopienne lub drzewa szczególnéj wartości, znajdujące się w zamkniętych miejscach gdzieniegdzie w mniéj dobrym stanie;

c) karczowania pni, jeżeli pod 1. wzmiankowane ulżające okoliczności tylko po części zachodzą;

3. Podwójne, za

a) drzewa i drążki, jeżeli dwa lub więcéj jedna przy drugiéj wyjęte będą z miejsc widnych, lub tyle z miejsc zamkniętych, że przez to powstanie więcéj jak utwór widny;

b) pozostawione tu i owdzie młode pnie i drzewa wysokopienne, lub drzewa szczególnéj wartości w dobrym stanie znajdujące się tylko gdzieniegdzie;

c) karczowanie pni, jeżeli okoliczności pod 1. wyszczególnione wcale nie mają miejsca.

Za drzewo budowlowe i wyrobowe należy zresztą ceny taryfowe policzać tylko przy płacy pojedynczéj. Przy płacy w kwotach pojedynczych, półtoracznych lub podwójnych, należy przewyżki za takowe obliczać tylko według cen najlepszych gatunków drzewa na opał. Koszta za przywóz, jeżeli są jakie, wynagrodzić należy osobno posiadaczowi lasu.

§. 3.

Bei Entwendungen von Holz, vorausgesetzt, daß nicht Gipfel, Aeste oder Zweige hiebei abgehauen oder abgerissen, oder junge Pflanzen entnommen oder beschädiget werden, ist der Schaden-Ersatz stets nach den tarifmäßigen Preisen zu leisten.

Diese Preise sind zu bezahlen:

1. einfach für

a) bereits gefälltes oder aufgearbeitetes, oder zur alsbaldigen Fällung bestimmtes, oder zufällig am Boden liegendes oder gebrochenes Holz;

b) dürre oder gänzlich unterdrückte, dann für wachsbare Bäume und Stangen, falls sie aus dem geschlossenen Stande vereinzelt hinweggenommen werden, und nicht besonders werthvollen, nur eingesprengt vorkommenden Holz-Arten angehören;

c) Stockrodungen, wenn die hiedurch veranlaßten Löcher wieder geebnet worden sind, die Stöcke nicht etwa als Schutzmittel nothwendig gewesen wären, und von ihnen keine Wieder-Ausschläge erwartet wurden.

2. Ein- und einhalbfach, für

a) wachsbare Bäume und Stangen, falls zwei oder mehrere neben einander und aus dem geschlossenen Stande, ohne hiedurch mehr als eine lichte Stellung zu veranlassen, oder einzelne aus dem lichten Stande hinweggenommen werden;

b) zerstreut übergehaltene Laßreidel und Oberhölzer, oder besonders werthvolle, in geschlossenen Beständen nur eingesprengt vorkommende Hölzer von minder entsprechender Beschaffenheit;

c) Stockrodungen, wenn die unter 1. aufgezählten erleichternden Umstände nur zum Theile statthaben.

3. Doppelt, für

a) wachsbare Bäume und Stangen, falls zwei oder mehrere neben einander aus dem lichten, oder so viele aus dem geschlossenen Stande hinweggenommen werden, daß hiedurch mehr als eine lichte Stellung veranlaßt wird;

b) zerstreut übergehaltene Laßreidel und Oberhölzer, oder besonders werthvolle nur eingesprengt vorkommende Hölzer von guter Beschaffenheit;

c) Stockrodungen, wenn die unter 1. angeführten erleichternden Umstände in keiner Rücksicht statthaben.

Für Bau- und Werkhölzer dürfen übrigens die tarifmäßigen Preise nur bei den einfachen Zahlungen in Anwendung kommen. Bei Zahlungen im ein- und einhalbfachen oder doppelten Betrage sind die Mehrbeträge für dieselben nur nach dem Preise der besten Brennholzsorte zu veranschlagen. Allfällige Bringungskosten sind dem Waldbesitzer jedesmal insbesondere zu vergüten.

§. 4.

W razie uszkodzeń zrządzonych przez narębywanie i nacechowanie drzew lub drążków stojących, przez nawiercanie takowych, przez nakarbowanie, przez łażenie na drzewa za pomocą żelazek, przez wywożenie drzew i kamieni, przez obijanie drzew, lub przez odkrywanie ich korzeni, kwota wynagrodzoną być mająca obliczoną będzie według dziesiątéj części wartości całéj masy pnia. Ta kwota, wynagrodzoną być mająca ustanowioną zostanie w czwartéj części całéj masy pnia, jeżeli drzewa i drążki stojące z kory w jakibądź sposób obdarte będą. Jeżeli szkoda wyrządzoną była przez ścięcie, lub zerwanie wierzchołków, konarów lub gałęzi, czy to z liściem lub szpilkami, czy też bez takowych, wówczas szkoda wynagrodzoną być ma według kwoty, odpowiadającéj gatunkowi i podwójnéj sześciennéj mierze drzewa, w którém szkoda zrządzoną została.

Jeżeli się zaś obawiać należy, iż uszkodzenie drzew porost pni nadwerężonych zupełnie wstrzymać może, wówczas rzeczone kwoty płacone być mają półtoracznie, a nawet podwójnie wtenczas, jeżeli jest obawa, iż pnie nacięte zupełnie uschną. Pręciki na miotły, pręty, łozy, kije, słabe drążki obręczowe, policzone będą jako chrust, jeżeli będą wzięte z drzewa leżącego, a oraz nie ma dla nich ustanowionych cen osobnych; jeżeli zaś wzięte będą z pni lub drążków stojących, policzone będą jako ścięte konary i gałęzie; jeżeli nakoniec młode pnie w ten sposób użytemi będą, natenczas policzyć je należy tak jak młode latorośle. Grubsze drążki obręczowe policzone będą za drzewo wyrobowe. Jeżeli przy obdarciu kory, kora nie była odebraną przestępcom, natenczas osobno wynagrodzoną być ma. Jeżeli nie są oznaczone pewne ceny kory, wówczas każdą stopę sześcienną stałéj masy kory, któréj na osobny cel użyć można, wynagrodzić należy podwójną wartość stopy sześciennéj najlepszego gatunku drzewa opałowego, rodzaju odpowiedniego.

§. 5.

Za każdy sążeń kwadratowy ziemi, na któréj dopuszczono się kradzieży lub uszkodzenia młodych latorośli, należy od latorośli, mających lat dwa lub mniéj, opłacić cenę pół stopy sześciennéj jako wynagrodzenie szkody, za latorośle mające nad dwa a mniéj jak sześć lat, cenę trzech czwartych części stopy sześciennéj, zaś od latorośli, mających więcéj jak lat sześć, należy opłacić cenę całéj jednéj stopy sześciennéj stałéj masy drzewa na opał gatunku średniego i według taryfy za drzewo stojące wyznaczonéj.

Ułamki sążni kwadratowych i ułamki krajcarów za całe uważane będą. Rzeczone kwoty policzone będą pojedynczo, jeżeli latorośle młode skradzione

§. 4.

Bei Beschädigungen, die durch das Anhacken und Anplätzen stehender Bäume und Stangen, das Anbohren derselben, das Einhauen von Kerben, Besteigen mittelst Steigeisen, die Weiterbeförderung von Holz und Steinen, das Beklopfen und Anschlagen an dieselben, sowie durch die Entblössung von Baumwurzeln veranlaßt werden, ist der Ersatzbetrag mit einem Zehntheile des Werthes der gesammten Schaftholzmasse zu berechnen. Dieser Ersatzbetrag ist ferner dem Werthe eines Viertheiles der gesammten Schaftholzmasse gleich zu setzen, wenn stehende Bäume und Stangen wie immer entrindet werden. Werden Beschädigungen durch das Abhauen, Abschneiden oder Abreißen von Gipfeln, Aesten und Zweigen veranlaßt, gleichviel, ob sich an denselben Laub oder Nadeln befinden oder nicht, so ist der Ersatzbetrag mit dem Preise, welcher der Sorte und dem doppelten Kubik-Inhalte des gefrevelten Holzes entspricht, zu bemessen.

Lassen jedoch diese Beschädigungen ein allgemeines Zurückbleiben im Holzzuwachse der verwundeten Stämme befürchten, so sind die gedachten Ersatzbeträge ein- und einhalbfach, und wenn das Absterben der verwundeten Stämme besorgt wird, zweifach zu bezahlen. Besenreis, Gerten, Wieden, Stöcke, schwache Reifstangen ꝛc. sind, falls sie dem liegenden Holze entnommen werden, und für dieselben nicht besondere Preise bestehen, als Reisig, wenn sie von stehenden Stämmen und Stangen genommen werden, wie abgehauene Aeste und Zweige, und wenn junge Stämmchen dazu benützt werden, gleich jungen Holzpflanzen anzurechnen. Stärkere Reifstangen sind als Werkholz zu betrachten. Wurde bei Entrindungen die Rinde den Frevlern nicht abgenommen, so ist sie abgesondert zu vergüten. Bestehen keine bestimmten Rindenpreise, so ist für jeden Kubikschuh zu besonderen Zwecken verwendbare solide Rindenmasse, sie mag stehenden oder liegenden Hölzern entnommen seyn, der doppelte Werth von einem Kubikschuh bester Brennholzsorte der betreffenden Holzart anzunehmen.

§. 5.

Für jede Wiener Quadratklafter Bodenfläche, auf welcher irgend eine Entfremdung oder Beschädigung junger Holzpflanzen stattfand, ist, und zwar bei Pflanzen bis zum vollendeten zweijährigen Alter der Preis von einem halben Kubikschuh, bei Pflanzen über den zweijährigen bis einschließlich dem vollendeten sechsjährigen Alter von dreiviertel Kubikschuh und bei Pflanzen über das sechsjährige Alter von einem Kubikschuh solider Masse der mittleren Brennholzsorte und nach dem Tarife für stehendes Holz als Ersatzbetrag zu entrichten.

Bruchtheile von Quadratklaftern und Bruchtheile von Kreuzern sind hiebei als Ganze anzunehmen. Dieser Ersatzbetrag ist einfach in Rechnung zu bringen, wenn die jun-

lub uszkodzone zostały pojedynczo, jeżeli pozostałe nieuszkodzone rośliny znajdują się zawsze jeszcze dosyć gęsto, i jeżeli uprawa, w któréj uszkodzenie nastąpiło, nie spowodowała nadzwyczajnych wydatków; jeżeli zaś wspomnione okoliczności, szkodę zmniejszające, albo tylko w części, albo wcale nie zachodzą, natenczas szkodę policzyć należy w kwocie półtoracznéj albo podwójnéj.

§. 6.

Za skradzione soki z drzew (żywicę, terpentynę, sok brzozowy lub jaworowy), za owoce leśne (nasiona leśne, płonki, jagody, grzyby i spróchniałki), należy zawsze opłacać kwoty pojedyncze. Jeżeli wspomnionych przedmiotów nie odebrano przestępcom, a ceny ich nie są oznaczone, natenczas policzyć należy za każdą osobę, spotkaną przy zbiéraniu, tudzież stosownie do ilości nazbiéranego produktu, albo za żywicę i terpentynę, kwotę zawierającą w sobie zwyczajny najem dzienny dwa do ośmiu razy; za inne soki z drzewa, owoce leśne, grzyby, spróchniałki, policzyć należy jako wynagrodzenie czwartą część aż do całości zwykłéj płacy najmu dziennego. Jeżeli przy kradzieży soków z drzewa, owoców leśnych, grzybów i spróchniałków nastąpiło uszkodzenie drzew przez nawiercenie, narąbanie i t. p., natenczas szkodę tę osobno wynagrodzić należy.

§. 7.

Za obrane liście, za podściółkę, ziemię, glinę, torf, kamienie, gips, kawałki trawnika, wykopane korzenie, trawę leśną i zioła, jeżeli te płody nie będą odebrane przestępcom, a nie ma oraz pewnych cen na nie oznaczonych, policzyć należy od każdego brzemienia, czyli od téj ilości, którą osoba dorosła średniéj siły bez nadzwyczajnego natężenia z lasu wynieść może, wartość części zwykłego najmu dziennego. Jeżeli rzeczone płody wywiezione będą za pomocą wozów, wówczas należy ciężar ocenić podług noszenia.

Kwota wynagrodzenia obliczona według taryfy lub według poprzednich prawideł opłaconą będzie:

a) pojedynczo, za liście obrane, jeżeli liść został z drzew leżących lub z pojedynczych gałęzi stojących drzew starszych; raz i pół tyle, jeżeli wielka część korony drzew starszych, lecz mniéj jak połowa gałęzi, lub jeżeli pojedyncze gałęzie młodych pni obrane były; podwójnie zaś, jeżeli stojące starsze drzewa do połowy lub nad połowę, a młode pnie nad trzecią część z liści obranemi zostały;

b) pojedynczo, jeżeli skradzioną została podściółka, lecz nie była zebraną zupełnie na żadném miejscu, jeżeli do zbiérania nie były użytemi grabie że-

gen Pflanzen vereinzelt entfremdet oder beschädiget wurden, wenn die zurückgebliebenen unbeschädigten Pflanzen sich noch immer in einem ziemlich befriedigenden Schluße befinden, und wenn die Kultur, in welcher die Beschädigung statthatte, nicht ungewöhnliche Auslagen verursachte; er ist dagegen mit dem Ein- und Einhalbfachen, oder mit dem Doppelten zu berechnen, je nachdem die gedachten den Schaden mindernden Umstände nur zum Theile oder gar nicht obwalten.

§. 6.

Für entfremdete Baumsäfte (Harz, Terpenthin, Birken- und Ahornsaft), für Waldfrüchte (Holzsamen, Waldobst, Beeren), für Schwämme und Baummoder sind stets nur einfache Ersatzbetäge zu leisten. Wurden sie den Frevlern nicht abgenommen, und bestehen für dieselben keine bestimmten Preise, so ist für jede einzelne, bei der Sammlung betretene Person, sowie nach Maßgabe der Menge des gesammelten Produktes, und zwar für Harz und Terpenthin der zwei- bis achtfache gemeinübliche Taglohn; für anderweitige Baumsäfte, Waldfrüchte, Schwämme und Baummoder aber ein Viertheil bis ein ganzer gemeinüblicher Taglohn als Ersatzbetrag anzunehmen. Hat bei der Entfremdung von Baumsäften, Waldfrüchten, Schwämmen und Baummoder eine Beschädigung der Bäume durch Anbohren, Anhauen u. dgl. stattgefunden, so ist hiefür insbesondere Ersatz zu leisten.

§. 7.

Für abgestreiftes Laub, für Bodenstreu, Erde, Lehm, Torf, Stein, Gyps, Rasenstücke, ausgegrabene Wurzeln, Waldgras und Kräuter ist, in soferne diese Produkte den Frevlern nicht abgenommen wurden und nicht bestimmte Preise dafür bestehen, jede Traglast oder jene Menge, welche eine mittelstarke, erwachsene Person ohne übermäßige Anstrengung durch Tragen aus dem Walde zu schaffen vermag, mit dem Werthe eines Viertheiles des gemeinüblichen Taglohnes zu berechnen. Werden die gedachten Produkte mittelst Fuhrwerken weiter geschafft, so ist die bezügliche Last nach Tragen anzuschätzen.

Der tarifmäßige oder nach dem Vorstehenden bemessene Ersatzbetrag ist ferner:

a) bei abgestreiftem Laube, wenn es von liegenden Stämmen, oder von einzelnen Aesten stehender älterer Bäume entnommen wird, einfach; wenn ein großer Theil der Krone älterer Bäume, jedenfalls aber weniger als die Hälfte der Verzweigung oder einzelne Aeste junger Stämmchen abgestreift werden, mit dem Ein- und Einhalbfachen, und wenn stehende ältere Bäume zur Hälfte oder darüber und junge Stämmchen über ein Drittheil entlaubt werden, doppelt;

b) bei Entfremdung von Bodenstreu, wenn diese an keiner Stelle gänzlich hinweggenommen wird, wenn keine eisernen Rechen oder Hauen, oder andere scharfe In-

lazne lub motyki, lub inne narzędzia ostre, jeżeli las nie jest już młody, ani też przeznaczonym do odmłodzenia, jeżeli krótki czas przed tém nie było w nim przerębu, jeżeli grunt jest lepszego gatunku, lub jeżeli podściół znajduje się w nadzwyczajnéj ilości, półtora raza tyle, jeżeli jeden lub dwa warunki nie są dopełnione, jeżeli zaś więcéj warunków nie jest dopełnionych, podwójnie;

c) pojedynczo, jeżeli skradzione będą: ziemia, torf, glina, kamienie, gips, kawałki trawnika, trawa, zioła, lub przy zakazaném kopaniu korzeni, jeżeli przez to grunt nie został zmieniony ze szkodą, półtora raza tyle, jeżeli taka zmiana zrządzoną została, w miarę tego, jak jest większą lub mniejszą.

§. 8.

Za każdy sążeń kwadratowy ziemi leśnéj, która zostanie zmienioną szkodliwie przez otworzenie nowych lub używanie dróg, ścieżek i składek już zaniedbanych, przez założenie spustów (żłobów ziemnych i t. p.), przez niepozwolone odprowadzanie wody, założenie węglarń etc. etc., może być jako wynagrodzenie żądaną cena sążnia kwadratowego paszy takiego gatunku, jaką miał grunt leśny przed szkodliwą jego zmianą. Jeżeli się obawiać można dalszego rozszerzenia złych skutków, wówczas opłacić należy tę kwotę półtora raza lub podwójnie, w miarę tego, jak obawa jest większéj lub mniejszéj wagi.

Uszkodzenia drzew stojących i młodych latorośli, które się wydarzają przy takich szkodliwych zmianach gruntu leśnego, lub przez kradzież, wyszczególnione w poprzedzającym §. 7., osobno wynagrodzone być winny.

§. 9.

Od każdéj sztuki bydła, które bez pozwolenia, lub nad oznaczoną liczbę, rodzaj lub klasę wieku, lub w miejsca ogrodzone i w czasie niepozwolonym wpędzoném będzie do lasów obcych, można żądać następujących kwot jako wynagrodzenia:

	Cenę:
od konia, mułu lub osła, przynajmniéj półwyrosłych	8
od niedorosłych do połowy	6
od sztuki bydła rogatego najmniéj półwyrosłego	4
od niedorosłego do połowy	3
od kozy lub kozła bez różnicy	2
od świni	1
od owcy	1
od jednéj sztuki drobiu	1/4

strumente zur Sammlung benützt werden, wenn der Holzbestand nicht mehr im jugendlichen Alter, und auch nicht zur alsbaldigen Verjüngung bestimmt ist, wenn in demselben kurz vorher keine Durchforstung statthatte, und wenn der Boden von besserer Beschaffenheit ist, oder das Streumateriale in übergroßer Menge vorkommt, einfach; wenn eine oder zwei dieser Bedingnisse nicht erfüllt sind, ein- und einhalbfach, und wenn mehrere Bedingnisse unerfüllt erscheinen, doppelt, und

c) bei Entwendung von Erde, Torf, Lehm, Steinen, Gyps, Rasenstücken, Gras und Kräutern, und bei unerlaubtem Wurzelgraben, wenn keine nachtheilige Veränderung des Grund und Bodens dadurch veranlaßt wurde, einfach; wenn jedoch eine solche Veränderung verursacht wird, je nachdem sie von geringerer oder größerer Bedeutung ist, ein- und einhalbfach oder doppelt zu entrichten.

§. 8

Für jede Quadratklafter Waldgrund, die durch die Bildung neuer und die Benützung außer Gebrauch gesetzter Wege und Stege, durch die Anlage von Erdriessen (Erdgefährten u. dgl.), die unbefugte Ableitung von Wässern, die Anlage von Kohlstätten rc. nachtheilig verändert wird, kann der Preis einer Quadratklafter Hutweide von einer Beschaffenheit, wie sie der Waldboden vor seiner nachtheiligen Veränderung besaß, als Ersatzbetrag gefordert werden. Ist eine weitere Verbreitung der dadurch veranlaßten üblen Folgen mit Grund zu besorgen, so ist jedoch dieser Betrag, je nachdem die Besorgniß von geringerer oder größerer Bedeutung erscheint, ein- und einhalbfach, oder doppelt zu bezahlen.

Beschädigungen an stehenden Bäumen und jungen Holzpflanzen, welche bei derlei nachtheiligen Veränderungen des Waldgrundes, oder durch die im vorstehenden §. 7 aufgezählten Entfremdungen statthaben, sind insbesondere zu vergüten.

§. 9.

Für jedes Stück Vieh, welches ohne Berechtigung, oder mit Ueberschreitung der festgesetzten Zahl, Gattung oder Altersklasse, oder in verhegte Orte und zur unerlaubten Zeit in fremde Wälder getrieben wird, können nachstehende Beträge als Ersatz angesprochen werden:

	der Preis von
für ein Pferd, ein Maulthier oder einen Esel, die wenigstens halb erwachsen sind	8
die noch nicht halb erwachsen sind	6
für ein Stück Hornvieh, das wenigstens halb erwachsen ist	4
das noch nicht halb erwachsen ist	3
für eine Ziege (Geis oder Bock) ohne Unterschied	2
für ein Schwein	1
für ein Schaf	1
für ein Stück Federvieh	1/4

stopy sześciennéj masy drzewa na pniu będącego, średniego gatunku i rodzaju, znajdującym się w odpowiedniéj, lub, jeżeli są golizny, w graniczącéj części lasu, jeżeli cena drzewa nie wynosi mniéj jak 1 kr. m. k. na stopę sześcienną masy stałéj drzewa. Jeżeliby ta cena wynosiła mniéj, wówczas za każdę stopę sześcienną stałéj masy drzewa policzoną być może kwota wynagrodzenia 1 kr. mon. konw.

Wyszczególnione kwoty opłacone będą półtora raza, jeżeli miejsca ogrodzone są bardzo młodego porostu lub uprawy, lub też jeżeli tyle bydła na paszę wypędzoném zostanie, ile tego gospodarstwo leśne przypuszcza, lub jeżeli gatunek ziemi, pora, lub udowodnione dłuższe trwanie lub powtarzanie takiego niepotrzebnego wpędzenia sprowadzą większe uszkodzenie; podwójne zaś, jeżeli zachodzą dwie lub więcéj takich okoliczności uciążających.

Osobnego wynagrodzenia za uszkodzone młode rośliny i zepsute uprawy nie można żądać, oprócz wyżrzeczonych kwot wynagrodzenia. Wolno jest jednakże skarżącemu żądać jednego lub drugiego.

§. 10.

W razie uszkodzeń, które w poprzedzających §§ch nie są szczególnie wyrażone, należy oszacowanie wynagrodzenia pojedynczego lub kilkakrotnego uczynić według tych punktów, które podają na rękę wyliczone podobne uszkodzenia.

§. 11.

Jeżeli skradzione produkta leśne zostały zwrócone właścicielom lasów, natenczas można tylko żądać takiéj kwoty jako wynagrodzenie, którąby opłacić wypadło oprócz rzeczonéj pojedynczéj kwoty.

Kubikschuh am Stocke befindlicher Holzmasse mittlerer Brennholzsorte der in den betreffenden, oder bei allfälligen Blössen, in dem angrenzenden Bestande vorherrschenden oder berücksichtigungswertheren Holzart, vorausgesetzt jedoch, daß der fragliche Holzpreis nicht weniger als Einen Kreuzer Konvenzions-Münze für Einen Kubikschuh solider Holzmasse betrage. Würde dieser noch weniger betragen, so könnte statt je eines Kubikschuhes solider Holzmasse Ein Kreuzer Konvenzions-Münze als Entschädigungsbetrag in Anspruch genommen werden.

Diese Ersatzbeträge sind ferner dann, wenn die verhegten Orte noch ganz junge natürliche Nachwüchse oder Kulturen sind, oder wenn ohnehin schon so viel Weidevieh in den Wald getrieben wird, als wirthschaftlich zuläßig ist, oder wenn Bodenbeschaffenheit und Witterung, sowie eine nachgewiesene längere Dauer oder Wiederholung eines solchen unberechtigten Eintriebes eine größere Beschädigung begründen, ein- und einhalbfach, und wenn zwei oder mehrere dieser erschwerenden Umstände statthaben, doppelt zu bezahlen.

Eine besondere Vergütung für die beschädigten jungen Pflanzen und verdorbenen Kulturen kann nebst den gedachten Ersatzbeträgen nicht angesprochen werden. Es steht jedoch dem Kläger frei, Eines oder das Andere in Anspruch zu nehmen.

§. 10.

Bei Beschädigungen, die im Vorstehenden nicht namentlich berücksichtiget sind, hat die Anschätzung einer ein- oder mehrfachen Vergütung nach jenen Anhaltspunkten zu geschehen, welche die aufgezählten ähnlichen Beschädigungen anhandgeben.

§. 11.

Sind die entfremdeten Forstprodukte den Wald-Eigenthümern wie immer zurückgestellt worden, so kann nur jener Ersatzbetrag gefordert werden, welcher außer dem bezüglichen einfachen Betrage zu entrichten ist.